

EUROOPAN
KOMISSIO

Strasbourg 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SWD(2013) 21 final}

{SWD(2013) 22 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Ehdotettujen toimenpiteiden päätavoitteena on lujittaa sisämarkkinoita vähentämällä rajatylittäviin tapauksiin kytkeytyviä pulmia, turvata yhteiskunnan edut torjumalla rikollisuutta ja terroritekoja, turvata Euroopan unionin vauraus varmistamalla tehokas liiketoimintaympäristö ja edistää finanssivakautta suojaamalla rahoitusjärjestelmän moitteetonta ja asianmukaista toimintaa ja eheyttä.

Nämä tavoitteet on mahdollista saavuttaa, kun varmistetaan yhdenmukaisuus EU:n ja kansainvälisen lähestymistavan välillä, johdonmukaistetaan kansalliset säännöt ja sovelletaan niitä joustavasti ja kun varmistetaan, että säännöissä keskitytään riskeihin ja pureudutaan uusiin kehityksessä oleviin uhkiin.

Lisäksi ehdotuksessa otetaan huomioon ja kumotaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteitä koskeva, 1. elokuuta 2006 annettu komission direktiivi 2006/70/EY¹. Tämä parantaa rahanpesun vastaisten lainsäädäntöpuitteiden ymmärrettävyyttä ja saatavuutta kaikkien sidosryhmien kannalta.

Nyt esitettävän ehdotuksen lisäksi komissio aikoo tiukentaa rahanpesun tukahduttamiseen tähtäviä EU:n toimia. Vuonna 2013 on tarkoitus esittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimuksen) 83 artiklan 1 kohtaan perustuva ehdotus, joka koskee rikosoikeuden yhdenmukaistamista tämän rikoksen osalta.²

Yleinen tausta

Kun sisämarkkinoiden esteitä raivataan, laillisen liiketoiminnan aloittaminen ja kehittäminen helpottuu. Samalla saattaa kuitenkin tarjoutua uusia mahdollisuuksia rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen. Rahanpesua harjoittavat rikolliset voivat näin ollen pyrkiä salaamaan tai peittelemään kyseisten varojen todellisen luonteen, alkuperän tai todellisen omistajan ja muuttamaan varat näennäisesti laillisiksi tuloiksi. Lisäksi terrorismin rahoitukseen voidaan ohjata varoja sekä laillisten että rikollisten toimintojen avulla, kun terroristijärjestöt harjoittavat tuloa tuottavaa toimintaa, joka itsessään voi olla laillista tai ainakin näyttää siltä. Rahanpesu ja terrorismin rahoitus luovat näin ollen suuren riskin rahoitusjärjestelmän eheydelle, moitteettomalle toiminnalle, maineelle ja vakaudelle, ja seurauksena voi olla tuhoisia vaikutuksia monilla yhteiskunnan lohkoilla.

EU:ssa on annettu lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on turvata rahoitusjärjestelmän ja sisämarkkinoiden asianmukainen toiminta. Rahanpesusta ja terrorismin rahoituksesta aiheutuvat uhat ovat kuitenkin luonteeltaan muuttuvia, sillä teknologia ja rikollisten käytettävissä olevat välineet kehittyvät jatkuvasti. Jotta uhat voidaan torjua, lainsäädäntöä on mukautettava koko ajan.

¹ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf

Rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26. lokakuuta 2005 annetussa direktiivissä 2005/60/EY³, jäljempänä 'kolmas rahanpesudirektiivi', vahvistetaan EU-tason puitteet, joiden tarkoituksena on luotto- ja finanssilaitosten luotettavuuden, koskemattomuuden ja vakauden sekä koko rahoitusjärjestelmän uskottavuuden suojaaminen rahanpesuun ja terrorismin rahoittamiseen liittyviltä riskeiltä. EU:n säännöt perustuvat paljolti rahanpesunvastaisen toimintaryhmän (FATF) vahvistamiin kansainvälisiin normeihin, ja koska direktiivi perustuu yhdenmukaistamisen vähimmäistasoon tähtäävään toimintamalliin, puitteita täydennetään kansallisella tasolla annettavilla säännöillä.

Kansainvälisellä tasolla FATF on puolestaan tarkastellut kansainvälisiä normeja perusteellisesti uudelleen ja antanut helmikuussa 2012 uudet suositukset.

Samaan aikaan kansainvälisten toimenpiteiden kanssa Euroopan komissio on tarkastellut Euroopassa voimassa olevia sääntöjä. Tämänkertainen direktiivin tarkistus täydentää FATF:n tarkistettuja suosituksia, jotka jo sinällään lujittavat huomattavasti rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvaa säännöstöä. Direktiivi itsessään lujittaa tarkistettujen suositusten osatekijöitä, varsinkin kun kyseessä ovat soveltamisala (soveltamisalaan sisällytetään rahapelipalvelujen tarjoajat sekä tavarakauppaa käyvät henkilöt 7 500 euron vähimmäismäärän mukaisesti), todellisia omistajia ja edunsaajia koskevat tiedot (jotka on asetettava ilmoitusvelvollisten sekä toimivaltaisten viranomaisten saataville) sekä seuraamuksia koskevat säännökset. Direktiivin tarkistuksessa parannetaan rahanpesun vastaisten toimenpiteiden vaikuttavuutta mukauttamalla säännöksiä siten, että riskinarvioinnit suoritetaan asianmukaisella tasolla ja tarpeeksi joustavasti, jotta erilaiset tilanteet ja toimijat voidaan ottaa huomioon. Direktiivissä asetetaan vaativat yleiset määräykset ja edellytetään, että jäsenvaltiot, valvontaviranomaiset ja ilmoitusvelvolliset arvioivat riskit ja toteuttavat niiden vähentämiseksi riittäviä ja oikeasuhteisia toimenpiteitä. Toisin sanoen direktiivi ei sisällä yhtä yksityiskohtaisia säännöksiä toteutettavista konkreettisista toimenpiteistä kuin suositukset.

Voimassa olevat aiemmat säännökset

On hyväksytty useita säädöksiä, joiden tarkoituksena on varmistaa, että EU:ssa on käytössä toimivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevat puitteet. Tärkeimpiin säädöksiin kuuluvat seuraavat:

- kolmas rahanpesudirektiivi, joka kattaa useimmat FATF:n yhteensä 40 suosituksesta sekä yhdeksän FATF:n erityissuositusta;
- maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15. marraskuuta 2006 annettu asetus (EY) N:o 1781/2006⁴, jolla pannaan täytäntöön sähköisiä rahalahetyksiä käsittelevä FATF:n erityissuositus VII;
- yhteisön alueelle tuotavan tai sieltä vietävän käteisrahan valvonnasta 26. lokakuuta 2005 annettu asetus (EY) N:o 1889/2005⁵, jolla pannaan täytäntöön rahakuriireja koskeva FATF:n erityissuositus IX;
- maksupalveluja sisämarkkinoilla käsittelevä 13. joulukuuta 2007 annettu direktiivi 2007/64/EY⁶ (maksupalveludirektiivi), joka yhdessä kolmannen rahanpesudirektiivin

³ EUVL L 309, 25.11.2005, s.15.

⁴ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁵ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 9.

kanssa sääntelee vaihtoehtoisista rahansiirtopalveluista annetun FATF:n erityissuosituksen VI täytäntöönpanoa;

- tiettyihin henkilöihin ja yhteisöihin kohdistuvista erityisistä rajoittavista toimenpiteistä terrorismin torjumiseksi 27. joulukuuta 2001 annettu asetus (EY) N:o 2580/2001⁷ sekä al-Qaida-verkostoa ja Talebania koskevat YK:n pakotteet täytäntöönpaneva, 27. toukokuuta 2002 annettu asetus (EY) N:o 881/2002⁸, joilla pannaan osittain täytäntöön FATF:n erityissuositus terroristien varojen jäädyttämisestä.

Johdonmukaisuus suhteessa unionin muuhun politiikkaan ja muihin tavoitteisiin

Rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvaan lainsäädäntöön ehdotettu mukautus on täysin johdonmukainen verrattuna EU:n muihin politiikkoihin, joista voidaan mainita erityisesti seuraavat:

- Tukholman ohjelmassa⁹, jonka tavoitteena on luoda avoin ja turvallinen Eurooppa kansalaisia ja heidän suojeluaan varten, jäsenvaltioita ja komissiota kehoitetaan huolehtimaan rahanpesun selvittelykeskusten välisen tiedonvaihdon kehittämisestä rahanpesun torjunnassa.
- EU:n sisäisen turvallisuuden strategiassa¹⁰ määritellään EU:n tärkeimmät lähivuosien turvallisuushaasteet ja esitetään vuosiksi 2011–2014 viisi strategista tavoitetta sekä erityistoimia, jotka osaltaan parantavat EU:n turvallisuutta. Niihin kuuluvat myös rahanpesun torjunta ja terrorismin ehkäiseminen. Strategiassa korostetaan, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevat EU-puitteet on ajanmukaistettava, jotta oikeushenkilöiden ja oikeudellisten järjestelyjen läpinäkyvyys paranisi.
- Uudet tekniikat antavat mahdollisuuksia liiketoimien ja henkilöllisyyden salaamiseen. On tärkeää, että jäsenvaltiot ottavat huomioon tällaiset väärinkäyttömahdollisuudet ja seuraavat tekniikan kehittymistä sekä simuloivat sähköisen tunnistamisen, sähköisten allekirjoitusten ja sähköisiin transaktioihin liittyvien luottamuspalvelujen käyttöä sähköisestä tunnistamisesta ja sähköisiin transaktioihin liittyvistä luottamuspalveluista sisämarkkinoilla annetun komission ehdotuksen¹¹ mukaisesti.
- Maaliskuussa 2012 Euroopan komissio hyväksyi ehdotuksen rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa annettavaksi direktiiviksi¹². Tavoitteena on varmistaa, että kaikilla jäsenvaltioilla on käytössään tarvittavin institutionaalisin, taloudellisin ja henkilöresurssein varustetut tehokkaat järjestelmät rikoshyödyn jäädyttämistä, hallinnointia ja menetetyksi tuomitsemista varten.

⁶ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

⁷ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁸ EYVL L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁹ EUVL C 115, 4.5.2010, s. 1.

¹⁰ Komission tiedonanto Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”EU:n sisäisen turvallisuuden strategian toteuttamissuunnitelma: viisi askelta kohti turvallisempaa Eurooppaa” (KOM(2010) 673 lopullinen).

¹¹ COM(2012) 238/2.

¹² Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa (COM(2012) 85 final).

- Kolmanteen rahanpesudirektiiviin ehdotetut selvennykset vastaavat tietosuojan osalta aukottomasti sitä lähestymistapaa, joka on vahvistettu komission viimeaikaisissa tietosuojaehdotuksissa¹³: niihin sisältyy säännös¹⁴, jonka mukaan EU:n tai jäsenvaltion lainsäädännössä voidaan rajoittaa ehdotetussa asetuksessa säädettyjen velvollisuuksien ja oikeuksien soveltamisalaa tietyin perustein, joihin kuuluvat muun muassa rikosten torjuminen, tutkiminen, selvittäminen ja syytteesenpano.
- Ehdotettu vähimmäisvaatimukseen perustuvien sääntöjen käyttöönotto hallinnollisten seuraamusten lujittamiseksi on täysin johdonmukainen verrattuna komission toimintalinjaan, joka on määritetty komission tiedonannossa ”Seuraamusjärjestelmien lujittaminen finanssipalvelujen alalla”¹⁵.
- Taloudellisen osallisuuden kannalta on todettu, että jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumista koskeviin suojatoimenpiteisiin sovelletaan ylivaroaista lähestymistapaa, lakia noudattavat yritykset ja kuluttajat saattavat tahattomasti joutua rahoitusjärjestelmän ulkopuolelle. Kysymystä on käsitelty kansainvälisellä tasolla¹⁶. Tavoitteena on antaa maiden ja niiden finanssilaitosten tueksi ohjeistusta, jotta ne suunnittelisivat sellaisia rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvia toimenpiteitä, jotka täyttävät taloudelliselle osallisuudelle asetetun kansallisen tavoitteen mutta eivät vesitä rikollisuuden torjuntaan käytössä olevia toimenpiteitä. Taloudellinen osallisuus on parhaillaan tarkastelun kohteena EU:n hankkeessa, jonka aiheena on pankkitilejä käsittelevä paketti.
- Kun kyse on yhteistyöstä sellaisten henkilöiden tai viranomaisten kanssa (tuomioistuimet ja hallintoelimet mukaan luettuina), joita verojen tai muiden julkisten maksujen määrittäminen, kantaminen tai niihin liittyvä täytäntöönpano tai syytöstoimet taikka muutoksenhakua koskeva päätöksenteko koskevat, tämä ehdotus noudattaa veropetosten ja veronkierron torjuntaan kansainvälisesti sovellettua lähestymistapaa¹⁷: ehdotuksessa viitataan vakavien rikosten yhteydessä erikseen verorikoksiin, joita voidaan pitää rahanpesuun liittyvinä esirikoksina. Kun asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä parannetaan rahanpesun torjumiseksi, siitä on hyötyä myös veropetosten ja veronkierron torjunnan kannalta.

2. KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTIEN TULOKSET

Intressitahojen kuuleminen

Komissio hyväksyi huhtikuussa 2012 kertomuksen, jossa käsitellään kolmannen rahanpesudirektiivin soveltamista, ja pyysi sen pohjalta kommentteja kaikilta sidosryhmiltä. Kertomus jäsentyy tiettyjen keskeisten aiheiden mukaan (riskiin perustuvan lähestymistavan

¹³ Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi yksilöiden suojelusta toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä rikosten torjumista, tutkimista, selvittämistä ja syytteesenpanoa tai rikosoikeudellisten seuraamusten täytäntöönpanoa varten sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (COM(2012) 10 final) sekä ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (yleinen tietosuoja-asetus) (COM(2012) 11 final).

¹⁴ Yleisen tietosuoja-asetuksen 21 artikla.

¹⁵ KOM(2010) 716 lopullinen.

¹⁶ ”Rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvat toimenpiteet ja taloudellinen osallisuus”, FATF, kesäkuu 2011.

¹⁷ Komission 6. joulukuuta 2012 hyväksymä tiedonanto, jossa esitetään toimintasuunnitelma veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi, COM(2012) 722 final.

soveltaminen, voimassa olevien sääntöjen soveltamisalan laajentaminen, asiakkaan tuntemisvelvollisuuden sovelletun lähestymistavan mukauttaminen, ilmoitusvelvollisuuksien ja valvontavaltuuksien selkeyttäminen, selvittelykeskusten välisen yhteistyön kehittäminen jne.), jotka olivat olennaisia kolmannen rahanpesudirektiivin uudelleentarkastelussa.

Komissio sai 77 vastausta viranomaisilta, kansalaisyhteiskunnan organisaatioilta, toimialajärjestöiltä ja yrityksiltä. Vastaajina oli lukuisten alojen (muun muassa finanssipalvelut, rahapelit, vapaat ammatit, kiinteistönvälitys, huolto-omaisuus- (trust) ja yrityspalvelujen tuottaminen) toimijoita, jotka edustivat monia erilaisia sidosryhmiä. Lisäksi saatiin kommentteja, kirjallisia kannanottoja ja lausuntoja kuulemismenettelyn ulkopuolella.

Kuulemismenettelyn tulosten¹⁸ perusteella voidaan kaiken kaikkiaan todeta, että komission kertomuksessa esiin tuodut kysymykset ja ongelmat saivat yleisesti tukea vastaajilta. Lukuisat vastaajat puolsivat ehdotusta, jonka mukaan säännöt on saatettava yhdenmukaisiksi tarkistettujen FATF:n normien kanssa ja selkeytettävä tiettyjen alojen osalta (tietosuoja, sääntöjen soveltaminen rajat ylittävissä tilanteissa jne.).

Asiantuntijatiedon käyttö

On toteutettu merkittäviä toimia, jotta tältä alalta saataisiin näyttöä ja jotta eri sidosryhmät saataisiin tiiviisti mukaan tähän hankkeeseen.

Ulkopuolinen konsultti Deloitte teki vuoden 2010 aikana komission toimeksiannosta selvityksen¹⁹, jossa tarkastellaan kolmannen rahanpesudirektiivin soveltamista.

Vaikutusten arviointi

Komissio on tehnyt vaikutustenarvioinnin²⁰, jossa se kartoitti rahanpesun sekä terrorismin rahoituksen mahdollisia seurauksia. Jos rahoitusjärjestelmässä ei pystytä estämään rahanpesua ja terrorismin rahoitusta, seurauksena voi olla negatiivisia talousvaikutuksia (joiden syinä ovat kansainvälisten pääomavirtojen häiriöt, sijoitusten väheneminen ja talouskasvun laantuminen) ja finanssimarkkinoiden epävakautta (jonka taustalla ovat esimerkiksi muiden rahoitusvälittäjien haluttomuus osallistua liiketoimintaan, maineen saamat kolhut, luottamuksen horjuminen ja toiminnan vakauteen liittyvät riskit).

Tarkastelu kohdistui seuraaviin ongelmatekijöihin:

- olemassa olevia EU:n sääntöjä sovelletaan eri tavoin eri jäsenvaltioissa, mikä heikentää oikeusvarmuutta;
- EU:n nykyisissä säännöissä on puutteita ja porsaanreikiä;
- nykyiset säännöt ovat epäjohdonmukaisia verrattuna hiljattain tarkistettuihin kansainvälisiin normeihin.

Ongelmien ratkaiseminen edellyttää seuraavien toimintatavoitteiden saavuttamista:

¹⁸ Palauteyhteenveto on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁹ Selvitykseen voi tutustua osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

²⁰ Vaikutustenarviointi on saatavilla osoitteessa http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

- varmistetaan, että kansalliset säännöt ovat keskenään johdonmukaiset ja että niitä tarvittaessa sovelletaan joustavasti; tätä varten on lujitettava ja selkiytettävä nykyvaatimuksia;
- varmistetaan, että säännöissä keskitytään riskeihin ja pureudutaan uusiin kehityksessä oleviin uhkiin; tätä varten on lujitettava ja selkiytettävä nykyvaatimuksia;
- varmistetaan, että EU:n lähestymistapa on yhdenmukainen kansainvälisesti sovelletun lähestymistavan kanssa; tätä varten on laajennettava soveltamisalaa sekä lujitettava ja selkiytettävä nykyvaatimuksia.

Vaikutustenarvioinnin mukaan parhaat toimintavaihtoehdot nykyisen tilanteen kohentamiseksi olisivat seuraavat:

- *soveltamisalan ulottaminen kattamaan rahapelit*: laajennetaan direktiivin soveltamisalaa siten, että se kattaa kasinoiden lisäksi myös rahapelialan;
- *kynnysarvot tavara-kauppaa käyville henkilöille*: pienennetään soveltamisalaa sekä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia kynnysarvoja arvokkaiden tavaroiden myyjien tapauksessa 15 000 eurosta 7 500 euroon, kun kyseessä on käteismaksu;
- *seuraamusjärjestelmät*: otetaan käyttöön vähimmäisvaatimukseen perustuvat säännöt hallinnollisten seuraamusten lujittamiseksi;
- *tilastotietojen vertailukelpoisuus*: tiukennetaan ja täsmennetään vaatimusta, joka koskee tilastotietojen keruuta ja ilmoittamista;
- *tietosuojat*: sisällytetään direktiiviin säännöksiä, jotka selkiyttävät rahanpesun torjunnan / terrorismin rahoituksen torjunnan ja tietosuojavaatimusten välistä vuorovaikutusta;
- *verorikosten sisällyttäminen soveltamisalaa*: lisätään nimenomainen viittaus verorikoksiin rahanpesuun liittyvinä esirikoksina;
- *todellisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen saatavuus*: vaaditaan, että kaikkien yritysten on pidettävä yllä tietoja niiden todellisista omistajista ja edunsaajista;
- *todellisen omistajan ja edunsaajan määrittäminen*: pidetään kiinni vaaditusta 25 prosentin vähimmäisarvosta todellisen omistajan ja edunsaajan tapauksessa, mutta tarkennetaan, mihin kyseinen 25 prosentin vähimmäisarvo viittaa;
- *kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion valvontatehtävät rahanpesun estämisen saralla*: otetaan käyttöön uusia sääntöjä, joissa tarkennetaan, että sellaiset sivuliikkeet ja tytäryritykset, jotka ovat sijoittautuneet muuhun kuin yrityksen kotipaikkana oleva jäsenvaltioon, soveltavat vastaanottavan jäsenvaltion rahanpesun vastaisia sääntöjä, ja lisätään kotijäsenvaltion ja vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten välistä yhteistyötä;

- *rajat ylittävä yhteistyö rahanpesun selvittelykeskusten välillä:* otetaan käyttöön uusia vaatimuksia, joilla lujitetaan rahanpesun selvittelykeskuksen valtuuksia ja yhteistyötä;
- *kansalliset riskinarvioinnit:* lisätään vaatimus, jonka mukaan jäsenvaltioiden on tehtävä kansallinen riskinarviointi ja toteutettava riskien vähentämiseen tähtäviä toimenpiteitä;
- *asiakkaan tuntemisvelvollisuus:* jäsenvaltioiden on varmistettava, että tietyissä suuririskisissä tilanteissa on toteutettava tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä – toisaalta jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus sallia, että vähäriskisissä tilanteissa voidaan toteuttaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä;
- *kolmansien maiden järjestelmien vastaavuus:* luovutaan ”valkoisen listan” menettelystä;
- *riskialttiuteen perustuvan lähestymistavan noudattaminen valvonnassa:* direktiivissä todetaan erikseen, että valvonta voidaan toteuttaa riskialttiuden perusteella;
- *poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kohtelu:* otetaan käyttöön uusia vaatimuksia kotimaisille poliittisesti vaikutusvaltaisille henkilöille ja kansainvälisissä järjestöissä työskenteleville poliittisesti vaikutusvaltaisille henkilöille; uusien vaatimusten yhteydessä on toteutettava riskialttiuteen perustuvia toimenpiteitä.

Lisäksi vaikutustenarvioinnissa tarkasteltiin lainsäädäntöehdotusten vaikutuksia perusoikeuksiin. Ehdotuksissa pyritään Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettujen periaatteiden mukaisesti turvaamaan henkilötietojen suoja (perusoikeuskirjan 8 artikla). Niissä määritetään tarkasti, millä edellytyksillä henkilötietoja voidaan tallentaa ja siirtää. Ehdotukset eivät muuta nykytilannetta eivätkä siksi horjuta millään tavoin oikeutta tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (perusoikeuskirjan 47 artikla). Kuten Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut (asiassa C-305/05), direktiivi ei loukkaa kyseisiä oikeuksia. Yksityiselämän kunnioittaminen (7 artikla), elinkeinovapaus (16 artikla) ja syrjintäkielto (21 artikla) on otettu asianmukaisesti huomioon. Ehdotuksen avulla autetaan välillisesti myös suojelemaan oikeutta elämään (perusoikeuskirjan 2 artikla).

3. EHDOTUKSEN OIKEUDELLINEN SISÄLTÖ

Oikeusperusta

Nyt esitettävä ehdotus perustuu SEUT-sopimuksen 114 artiklaan.

Toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaate

Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotuksen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla SEU-sopimuksen 5 artiklassa vahvistettujen toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteiden mukaisesti. Tässä ehdotuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.

Kolmannen rahanpesudirektiivin johdanto-osan 2 kappaleessa korostetaan, että tarvitaan EU:n tason toimenpiteitä suojaamaan luotto- ja finanssilaitosten luotettavuutta, koskemattomuutta ja vakautta sekä koko rahoitusjärjestelmän uskottavuutta. Kyseisessä kappaleessa todetaan,

että ”yhteisön toiminta tällä alalla on tarpeen sen välttämiseksi, että jäsenvaltiot toteuttavat sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltion periaatteen ja Euroopan yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia toimenpiteitä rahoitusjärjestelmiensä suojaamiseksi”.

Suuret rikollisesta toiminnasta peräisin olevan rahan virrat ja terrorismin rahoitus voivat vahingoittaa finanssialan vakautta ja mainetta sekä uhata sisämarkkinoita. Siksi kaikki yksinomaan kansallisen tason toimenpiteet voisivat vaikuttaa haitallisesti EU:n sisämarkkinoihin. Kun jäsenvaltioissa ei ole niiden rahoitusjärjestelmien suojaamiseen tarkoitettuja koordinoituja sääntöjä, saattaa syntyä sisämarkkinoiden toimintaan nähden ristiriitainen ja pirstoutunut tilanne. EU:n toimet ovat perusteltuja myös sen vuoksi, että voitaisiin varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikkialla EU:ssa, kun kaikkien jäsenvaltioiden yksiköiden olisi noudatettava johdonmukaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumista koskevia velvoitteita.

Ehdotetut sääntömuutokset ovat komission näkemyksen mukaan oikeasuhteisia verrattuna asetettuihin tavoitteisiin. Asettamalla soveltamisalaa ja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat vähimmäismäärät komissio on toteuttanut oikeasuhteisia toimia direktiivin soveltamisen rajoittamiseksi tapauksen mukaan. Direktiivin mukaan on myös mahdollista suhteuttaa tietyt pk-yritysten toteuttamat ennaltaehkäisevät toimenpiteet ilmoitusvelvollisen kokoon ja luonteeseen. Lisäksi direktiivissä varmistetaan räätälöity ja joustava riskiin perustuva lähestymistapa, joten jäsenvaltioilla ei pitäisi olla esteitä hyväksyä toimenpiteitä ja toteuttaa toimia, joita tarvitaan kansallisella tasolla esiintyvien merkittävien uhkien torjumiseksi. Direktiivi on sopivampi puite tällaisille toimenpiteille kuin täysin yhdenmukaistettu asetetus. Siihen voidaan sisällyttää EU:n tason menettelyjä, joilla lisätään koordinoitua ja kehitetään ylikansallisia toimintamalleja, ja lisäksi tietyillä osa-alueilla voidaan toteuttaa lisää yhdenmukaistamista, mikä osaltaan takaa EU:n tavoitteiden saavuttamisen. Rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvan tehokkaan järjestelmän varmistamisesta aiheutuu joitakin kustannuksia ilmoitusvelvollisille (näitä kustannuksia on analysoitu vaikutustenarvioinnissa). Komissio katsoo kuitenkin, että rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen mukanaan tuomat hyödyt ovat jatkossakin kustannuksia suuremmat.

Uusien kansainvälisten sääntöjen arviointi alkaa vuoden 2013 viimeisellä neljänneksellä. Jos komissio ei anna varhain selvää osviittaa siitä, millainen EU:n toimintamalli on sääntöjen täytäntöönpanossa toivottava, on vaarana, että ensin arvioidut EU:n jäsenvaltiot valitsevat ratkaisuja, jotka eivät välttämättä ole ehdotetun EU:n toimintamallin mukaisia. Tuolloin olisi hankalampaa sopia yhteisistä EU:n säännöistä.

Tarkistettujen kansainvälisten sääntöjen hyväksyminen tarkoittaa, että komissio ja kaikki EU:n jäsenvaltiot (joko suoraan tai FATF:n tai Moneyvalin jäsenyytensä perusteella) ovat sitoutuneet varmistamaan sääntöjen täytäntöönpanon.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutusta Euroopan unionin talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus

Tärkeimmät kolmannen rahanpesudirektiivin muutokset ovat seuraavat:

- *Direktiivin soveltamisalan laajentaminen:* Ehdotus sisältää seuraavat kaksi keskeistä muutosta soveltamisalaan:
- a) Arvokkaiden tavaroiden myyjien tapauksessa pienennetään kynnsarvoa 15 000 eurosta 7 500 euroon, kun kyseessä on käteismaksu. Tavarakauppaa käyvät henkilöt sisältyvät nykyisin direktiivin soveltamisalaan, jos heille suoritettu käteismaksu on vähintään 15 000 euroa. Jäsenvaltioilta on saatu tietoja siitä, että rikolliset ovat käyttäneet hyödyksi nykyistä suhteellisen suurta kynnsarvoa. Siksi tätä vähimmäismäärää ehdotetaan alennettavaksi 7 500 euroon. Lisäksi myyjien on uuden ehdotuksen mukaan toteutettava asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet suorittaessaan vähintään 7 500 euron arvoisia yksittäisiä liiketoimia. Aiemmin vastaava vähimmäismäärä oli 15 000 euroa. Määritelmä ja vähimmäismäärä osoittavat, että EU:ssa puututaan vastaisuudessa tiukemmin ottein rahanpesutapauksiin tällaisten myyjien keskuudessa.
 - b) Direktiivin soveltamisalaan kuuluvat ”rahapelipalvelujen tarjoajat” (tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista 8. kesäkuuta 2000 annetun direktiivin 2000/31/EY²¹ mukaisesti). Nykyisessä kolmannessa rahanpesudirektiivissä ja tarkistetuissa FATF:n suosituksissa vaaditaan, että vain kasinot sisältyvät rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvan lainsäädännön soveltamisalaan. EU:ssa on saatu näyttöä siitä, että muilla rahapelilohkoilla esiintyy herkästi rikollisten väärinkäytöksiä.
- *Riskiin perustuva lähestymistapa:* Direktiivissä todetaan, että riskiin perustuva lähestymistapa on tehokas tapa kartoittaa ja vähentää riskejä, jotka kohdistuvat rahoitusjärjestelmään ja kaiken kaikkiaan sisämarkkina-alueen taloudelliseen vakauteen. Uudet ehdotetut toimenpiteet edellyttävät näyttöön perustuvia toimenpiteitä, jotka pannaan täytäntöön kolmella keskeisellä alalla. On tarkoitus, että Euroopan valvontaviranomaiset laativat kunkin toimenpiteen täydennykseksi vähimmäisluettelon huomioon otettavista tekijöistä tai ohjeita.
- a) Jäsenvaltioiden on yksilöitävä ja ymmärrettävä niihin kohdistuvat riskit ja vähennettävä niitä. Tämän lisäksi riskejä voidaan arvioida ylikansallisella tasolla (esimerkiksi Euroopan valvontaviranomaisten tai Europolin toimesta). Tulokset olisi asetettava muiden jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville. Tämä olisi lähtökohtana riskeihin perustuvassa lähestymistavassa, ja tuolloin jäsenvaltioiden kansalliset kokemukset voidaan ottaa huomioon EU:n laajuisissa vastatoimissa.
 - b) Direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ilmoitusvelvollisten olisi yksilöitävä ja ymmärrettävä niihin kohdistuvat riskit ja vähennettävä niitä. Lisäksi niiden olisi dokumentoitava tekemänsä riskinarvioinnit ja pidettävä ne ajan tasalla. Tämä on riskiin perustuvan lähestymistavan tärkeä osatekijä, jonka ansiosta jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset (esimerkiksi valvontaviranomaiset) pystyvät tarkoin arvioimaan ja ymmärtämään päätökset, joita niiden valvonnan piiriin kuuluvat ilmoitusvelvolliset tekevät. Riskiin perustuvaa lähestymistapaa soveltavilla on viime kädessä täysi vastuu tekemistään päätöksistä.

²¹ EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1.

- c) Ehdotus tarkoittaisi, että valvontaviranomaisten resursseja voidaan käyttää siten, että keskitytään sellaisiin alueisiin, joilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ovat suuremmat. Riskiperusteisen lähestymistavan käyttö merkitsisi sitä, että saadun näytön avulla toimet voidaan kohdentaa riskeihin entistä paremmin.
- *Yksinkertaistettu ja tehostettu asiakkaan tuntemisvelvollisuus:* Ehdotuksen mukaan ilmoitusvelvollisten on toteutettava tehostettuja toimenpiteitä, kun riskit ovat suuria. Vastaavasti ilmoitusvelvolliset voivat toteuttaa yksinkertaistettuja toimenpiteitä, kun riskit ovat osoittautuneet pienemmiksi. Nykyisen (kolmannen) rahanpesudirektiivin sisältämiä yksinkertaistettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia säännöksiä on pidetty liian sallivina, sillä tietyt asiakas- tai liiketoimityypit on suoraan vapautettu asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevista vaatimuksista. Tarkistetulla direktiivillä tiukennettaisiin yksinkertaistettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia sääntöjä ja evättäisiin poikkeusten soveltaminen. Sen sijaan päätökset siitä, milloin ja miten yksinkertaistettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sovelletaan, olisi perusteltava riskitekijöiden avulla. Tätä varten on määrä esittää huomioon otettavia seikkoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä on poikkeuksetta toteutettava muun muassa silloin, kun kyseessä ovat poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt. Tältä osin direktiiviä on tiukennettu ottamalla mukaan sellaiset poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt, jotka toimivat merkittävässä julkisissa tehtävissä kotimaassa, sekä sellaiset poliittisesti vaikutusvaltaiset henkilöt, jotka toimivat kansainvälisissä järjestöissä.
 - *Todellista omistajaa ja edunsaajaa koskevat tiedot:* Tarkistetussa direktiivissä ehdotetaan uusia toimia, jotta voidaan selkiyttää todellista omistajaa tai edunsaajaa koskevia tietoja ja parantaa niiden saatavuutta. Siinä vaaditaan, että oikeushenkilöt pitävät yllä tietoja todellisista omistajistaan ja edunsaajistaan. Tiedot on asetettava sekä toimivaltaisten viranomaisten että ilmoitusvelvollisten saataville. Oikeudellisten järjestelyjen yhteydessä omaisuudenhoitajien on ilmoitettava asemastaan, kun niistä tulee asiakas, minkä lisäksi toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten saataville on asetettava tiedot todellisesta omistajasta ja edunsaajasta.
 - *Kolmansien maiden vastaavuus:* Tarkistetussa direktiivissä poistetaan positiiviseen vastaavuuteen liittyvät säännökset, sillä asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevasta järjestelmästä tulee riskiperusteisempi ja pelkästään maantieteellisiin tekijöihin nojautuvien poikkeusten käyttö menettää merkitystään. Kolmannen rahanpesudirektiivin nykysäännösten mukaan on päätettävä, vastaavatko kolmansien maiden rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan käyttämät järjestelmät EU:n järjestelmiä. Näiden tietojen perusteella on sitten myönnetty tietyin osin poikkeuksia asiakkaan tuntemisvelvollisuudesta.
 - *Hallinnolliset seuraamukset:* Komission linjana on yhdenmukaistaa hallinnollisia seuraamuksia. Tarkistetun direktiivin säännöksissä mainitaan useita seuraamuksia ja säädetään, että jäsenvaltioiden on varmistettava, että niitä voidaan määrätä sellaisissa tilanteissa, joissa direktiivin keskeisiä vaatimuksia (asiakkaan tuntemisvelvollisuus, tietojen säilyttäminen, epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen ja sisäiset tarkastukset) laiminlyödään järjestelmällisesti.
 - *Rahanpesun selvittelykeskukset:* Ehdotuksessa direktiiviin sisällytetään jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä koskevista

järjestelyistä, joita noudatetaan tietojenvaihdossa, 17. lokakuuta 2000 tehdyn neuvoston päätöksen 2000/642/YOS säännökset ja laajennetaan sekä lisätään yhteistyötä.

- *Euroopan valvontaviranomaiset (ESA)*: Ehdotukseen sisältyy useita aloja, joilla Euroopan valvontaviranomaisten on määrä työskennellä. Euroopan pankkiviranomaista (EPV), Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaista (EAMV) ja Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista (EVLEV) pyydetään antamaan lausunto rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevista riskeistä, jotka vaikuttavat EU:hun. Riskiin perustuvan lähestymistavan painottaminen tarkoittaa, että jäsenvaltioille ja finanssilaitoksille on annettava parempaa ohjausta siitä, mitä tekijöitä on otettava huomioon, kun sovelletaan yksinkertaistettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja tehostettua asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja kun valvonnassa käytetään riskiin perustuvaa lähestymistapaa. Lisäksi Euroopan valvontaviranomaisten tehtävänä on laatia teknisiä sääntelystandardeja sellaisia tapauksia varten, joissa finanssilaitosten on mukautettava sisäistä valvontaansa voidakseen käsitellä tiettyjä tilanteita.
- *Tietosuojaja*: Ehdotuksessa on otettu huomioon tarve löytää tasapaino rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisten luotettavien järjestelmien ja valvontaan ja ennaltaehkäisemiseen käytettyjen toimenpiteiden ja toisaalta rekisteröityjen oikeuksien kunnioittamisen välillä.
- *Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä*: Ehdotuksen monimutkaisuuden ja soveltamisalan vuoksi jäsenvaltioiden on toimitettava vastaavuustaulukko, josta käyvät ilmi kansallisen lainsäädännön ja direktiivin säännökset.

Euroopan talousalue

Ehdotus on ETA-valtioiden kannalta merkityksellinen.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI ja EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon²,

ovat kuulleet Euroopan tietosuojavaltuutettua³,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Suuret rikollisesta toiminnasta peräisin olevan rahan virrat voivat vahingoittaa finanssialan vakautta ja mainetta ja uhata yhteismarkkinoita, ja terrorismi järkyttää koko yhteiskuntamme perustuksia. Rikosoikeudellisen lähestymistavan lisäksi myös rahoitusjärjestelmän kautta toteutettavat ennaltaehkäisevät toimet voivat olla tuloksekkaita.
- (2) Luotto- ja finanssilaitosten luotettavuus, koskemattomuus ja vakaus sekä koko rahoitusjärjestelmän uskottavuus voivat vakavasti vaarantua rikollisten ja niiden yhteistyökumppanien pyrkimyksistä joko peittää rikollisuudesta saadun hyödyn alkuperä tai ohjata alkuperältään laillisia tai laittomia varoja terrorismin rahoitukseen. Helpottaakseen rikollista toimintaansa rahanpesijät ja terrorismin rahoittajat voivat yrittää hyötyä yhtenäiseen rahoitusalueeseen liittyvästä pääomanliikkeiden ja finanssipalvelujen tarjoamisen vapaudesta, jos unionin tasolla ei toteuteta tiettyjä yhteensovitustoimenpiteitä.

¹ EUVL C, , s..

² EUVL C, , s..

³ EUVL C, , s..

- (3) Nyt esitettävä ehdotus on neljäs direktiivi, jolla puututaan rahanpesun riskiin. Rahoitusjärjestelmän rahanpesutarkoituksiin käyttämisen estämisestä 10 päivänä kesäkuuta 1991 annetussa neuvoston direktiivissä 91/308/EY⁴ rahanpesun määritelmä rajattiin huumausainerikoksiin ja velvoitteita asetettiin ainoastaan rahoitusosalalle. Neuvoston direktiivin 91/308/EY muuttamista käsittelevällä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2001/97/EY⁵ soveltamisalaa laajennettiin niin rikosten kuin ammattien ja toimintojenkin osalta. Rahanpesuvastainen toimintaryhmä, jäljempänä 'FATF', teki kesäkuussa 2003 suosituksiinsa tarkistuksia: soveltamisalaan lisättiin terrorismin rahoitus ja esitettiin yksityiskohtaisempia vaatimuksia asiakkaan tunnistamisesta ja henkilöllisyyden todentamisesta sekä tilanteista, joissa kasvanut rahanpesun riski voi antaa aiheen tehostettuihin toimenpiteisiin tai pienentynyt rahanpesun riski voi antaa perusteet keventää valvontaa. Nämä muutokset otettiin huomioon rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/60/EY⁶ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY täytäntöönpanotoimenpiteistä ”poliittisesti vaikutusvaltaisen henkilön” määritelmän sekä yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemismenettelyjä sekä satunnaisesti tai hyvin rajoitetusti harjoitetun rahoitustoiminnan perusteella myönnettyjä poikkeuksia koskevien teknisten perusteiden osalta 1 päivänä elokuuta 2006 annetussa komission direktiivissä 2006/70/EY⁷.
- (4) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus hoidetaan usein kansainvälisellä tasolla. Yksinomaan kansallisen tason tai jopa Euroopan unionin tason toimien vaikutukset olisivat erittäin rajallisia, jos näissä toimissa ei oteta huomioon kansainvälistä yhteensovittamista ja yhteistyötä. Kaikkien tällä alalla toteutettujen Euroopan unionin toimenpiteiden olisi sen vuoksi oltava yhteensopivia muiden kansainvälisissä yhteyksissä toteutettujen toimenpiteiden kanssa. Euroopan unionin toiminnassa olisi edelleen otettava erityisesti huomioon FATF:n suositukset; FATF on johtava rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastainen kansainvälinen yhteistyöelin. Jotta voidaan tehostaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa, direktiivit 2005/60/EY ja 2006/70/EY olisi saatettava yhdenmukaisiksi helmikuussa 2012 hyväksytyjen ja laajennettujen uusien FATF:n suositusten kanssa.
- (5) Lisäksi rahoitusjärjestelmän väärinkäyttö rikollisuudesta saatujen tai jopa laillista alkuperää olevien varojen kanavoimiseksi terrorismiin on selvä riski rahoitusjärjestelmän eheydelle, moitteettomalle toiminnalle, maineelle ja vakaudelle. Tämän vuoksi tämän direktiivin ennaltaehkäisevien toimenpiteiden olisi ulotuttava kattamaan rikoksista saatujen varojen manipuloinnin lisäksi laillista alkuperää olevien varojen tai omaisuuden keräämisen terrorismia varten.
- (6) Merkittävien käteismaksujen käyttö on altista rahanpesulle ja terrorismin rahoittamiselle. Valvonnan terävöittämiseksi ja käteismaksujen aiheuttamien riskien vähentämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan olisi otettava tavarakauppaa käyvät luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt silloin, kun niiden suorittama tai vastaanottama käteismaksu on vähintään 7 500 euroa. Jäsenvaltiot voivat päättää antaa ankarampia säännöksiä ja säätää esimerkiksi pienemmästä vähimmäismäärästä.

⁴ EYVL L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁵ EYVL L 344, 28.12.2001, s. 76.

⁶ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁷ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 29.

- (7) Jäsenvaltioiden määrittelemien lakimiesammattien harjoittajien olisi kuuluttava tämän direktiivin säännösten piiriin hoitaessaan sellaisia rahoitus- tai yritystoimintaan liittyviä liiketoimia, mukaan luettuna veroneuvonta, joihin liittyy suurin riski siitä, että mainittujen lakimiesammattien harjoittajien palveluja käytetään väärin rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn pesemiseksi tai terrorismin rahoittamiseksi. Tietojen ilmoittamisvelvollisuuden suhteen olisi kuitenkin oltava poikkeus niiden tietojen osalta, jotka on saatu ennen oikeuskäsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen taikka selvitettyä asiakkaan oikeudellista asemaa. Tämän vuoksi lainopillisen neuvonnan olisi edelleen kuuluttava salassapitovelvollisuuden piiriin lukuun ottamatta tapauksia, joissa oikeudellinen avustaja on osallisena rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvässä toiminnassa, lainopillista neuvontaa annetaan rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten tai lakimies tietää, että hänen asiakkaansa hakee lainopillista neuvontaa rahanpesua tai terrorismin rahoittamista varten.
- (8) Kaikkien tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ammatinharjoittajien tarjoamia suoraan verrattavissa olevia palveluja olisi kohdeltava samalla tavoin. Jotta Euroopan unionin perusoikeuskirjassa taattujen oikeuksien noudattaminen voitaisiin turvata, tämän direktiivin mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin eivät saisi kuulua sellaiset tiedot, jotka tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat, jotka joissakin jäsenvaltioissa voivat puolustaa tai edustaa asiakasta oikeuskäsittelyssä tai selvittää asiakkaan oikeudellista asemaa, saavat näitä tehtäviä suorittaessaan.
- (9) On tärkeää korostaa erikseen, että välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät verorikokset sisältyvät tämän direktiivin mukaiseen rikollisen toiminnan laajaan määritelmään tarkistettujen FATF:n suositusten mukaisesti.
- (10) On tarpeen tunnistaa sellaiset luonnolliset henkilöt, jotka omistavat oikeushenkilön tai joiden määräysvallassa kyseinen oikeushenkilö on. Prosenttiosuus osakkeista ei kerro automaattisesti todellista omistajaa ja edunsaajaa, mutta se on kuitenkin todentava tekijä, joka on otettava huomioon. Todellisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen ja henkilöllisyyden todentaminen olisi tarvittaessa ulotettava kattamaan oikeussubjektit, jotka omistavat muita oikeussubjekteja, ja omistusketjua olisi seurattava niin pitkälle, kunnes löydetään se luonnollinen henkilö, jonka omistuksessa tai määräysvallassa kyseinen asiakkaana oleva oikeushenkilö on.
- (11) Jäljitystyössä on tärkeää hankkia tarkat ja ajantasaiset tiedot todellisesta omistajasta ja edunsaajasta, sillä rikolliset saattavat salata henkilöllisyytensä yritysrakenteen taakse. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi varmistettava, että yritykset säilyttävät todellisia omistajiaan ja edunsaajiaan koskevat tiedot ja asettavat kyseiset tiedot toimivaltaisten viranomaisten ja ilmoitusvelvollisten käyttöön. Lisäksi omaisuudenhoitajien olisi ilmoitettava asemastaan ilmoitusvelvollisille.
- (12) Tätä direktiiviä olisi sovellettava myös sen soveltamisalaan kuuluvien ilmoitusvelvollisten toimintaan internetissä.
- (13) Rahapelialan käyttö rikollisen toiminnan tuottaman hyödyn pesemiseen on huolestuttavaa. Jotta voitaisiin vähentää alaan liittyviä riskejä ja saattaa rahapelipalvelujen tarjoajat yhdenvertaiseen asemaan, olisi säädettävä, että kaikki rahapelipalvelujen tarjoajat ovat velvollisia toteuttamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet, kun yhdellä kertaa suoritettun liiketoimen rahamäärä on vähintään 2 000 euroa. Jäsenvaltioiden olisi harkittava

tämän vähimmäismäärän soveltamista sekä voittojen nostamiseen että panoksen asettamiseen. Jos rahapelipalvelujen tarjoajilla on fyysisiä tiloja (esimerkiksi kasinoita), niiden olisi varmistettava, että tilojen sisäänkäynnissä toteutetut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet voidaan yhdistää liiketoimiin, joita asiakas toteuttaa kyseisissä tiloissa.

- (14) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski ei ole kaikissa tilanteissa yhtä suuri. Siksi olisi sovellettava riskiin perustuvaa lähestymistapaa. Riskiin perustuva lähestymistapa ei ole liian salliva vaihtoehto jäsenvaltioille ja ilmoitusvelvollisille. Siinä päätökset tehdään näytön perusteella, jotta toimet voidaan paremmin kohdistaa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeihin, jotka vaikuttavat Euroopan unioniin ja sen toimijoihin.
- (15) Riskiin perustuvan lähestymistavan tukeminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltiot voivat yksilöidä ja ymmärtää niihin kohdistuvat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit ja vähentää niitä. Riskien yksilöintiin sovellettavan ylikansallisen toimintamallin merkitys on tunnustettu kansainvälisesti, ja seuraavia elimiä olisi pyydyttävä antamaan lausunto finanssialaan vaikuttavista riskeistä: Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä 'EPV', joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010⁸, Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen), jäljempänä 'EVLEV', joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/79/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1094/2010⁹, ja Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), jäljempänä 'EAMV', joka perustettiin Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta 24 päivänä marraskuuta 2010 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010¹⁰.
- (16) Jäsenvaltioissa tehtyjen riskinarviointien tulokset olisi tarvittaessa asetettava ilmoitusvelvollisten saataville, jotta nämä voivat yksilöidä ja ymmärtää omat riskinsä ja vähentää niitä.
- (17) Jotta saataisiin tarkempi kuva Euroopan unionin tason riskeistä ja jotta niitä voitaisiin vähentää, jäsenvaltioiden olisi asetettava riskinarviointituloksensa toistensa, komission ja EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n saataville soveltuvin osin.
- (18) Sovellettaessa tämän direktiivin säännöksiä on aiheellista ottaa huomioon direktiivin soveltamisalaan kuuluvien pienten ilmoitusvelvollisten ominaisuudet ja tarpeet ja varmistaa pienten ilmoitusvelvollisten erityistarpeiden ja liiketoiminnan luonteen kannalta asianmukainen kohtelu.

⁸ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁹ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 48.

¹⁰ EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84.

- (19) Riski itsessään vaihtelee luonteeltaan, ja muuttajat voivat yksinään tai muihin muuttujiin yhdistettyinä lisätä tai vähentää mahdollista riskiä, mikä puolestaan vaikuttaa ennaltaehkäisevien toimenpiteiden, kuten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden, asianmukaiseen tasoon. Toisin sanoen tietyissä tilanteissa asiakkaan tuntemisvelvollisuus edellyttää tehostettuja toimenpiteitä, kun taas toisissa tilanteissa yksinkertaistetut toimenpiteet saattavat riittää.
- (20) Olisi otettava huomioon, että eräissä tilanteissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on suurempi. Vaikka kaikkien asiakkaiden henkilöllisyys ja liiketoimintaprofiili olisi selvitettävä, eräissä tapauksissa edellytetään erityisen perusteellisia menettelyjä asiakkaan tunnistamiseksi ja henkilöllisyyden todentamiseksi.
- (21) Tämä koskee erityisesti liikesuhteita sellaisten henkilöiden kanssa, jotka ovat tai ovat aikaisemmin olleet merkittävässä julkisessa tehtävässä ja erityisesti jotka ovat lähtöisin maista, joissa lahjonta on laajalle levinnyttä. Tällaiset liikesuhteet voivat aiheuttaa finanssialalle varsinkin tuntevia maineeseen liittyviä ja oikeudellisia riskejä. Lahjonnan vastaisen kansainvälisen toiminnan vuoksi on myös perusteltua kiinnittää erityistä huomiota tällaisiin tapauksiin sekä soveltaa asianmukaisia tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä sellaisiin henkilöihin, jotka toimivat tai ovat toimineet merkittävässä tehtävässä kotimaassa tai ulkomailla, sekä henkilöihin, jotka toimivat korkeassa asemassa kansainvälisissä järjestöissä.
- (22) Ylemmän johdon hyväksynnän saaminen ennen liikesuhteiden luomista ei välttämättä kaikissa tilanteissa edellytä johtokunnan hyväksyntää. Olisi oltava mahdollista, että tällaisen luvan myöntää sellainen henkilö, jolla on riittävästi tietoa laitokseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä ja riittävästi toimivaltaa tehdä laitokseen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä.
- (23) Jotta voidaan välttää moninkertaiset asiakkaan tunnistamista koskevat menettelyt, jotka johtaisivat viivästyksiin ja tehottomuuteen liiketoiminnassa, sopivia suojatoimia soveltaen olisi sallittava, että ilmoitusvelvollisille esitellään sellaisia asiakkaita, joiden tunnistaminen on suoritettu muualla. Jos ilmoitusvelvollinen on antanut tehtävän kolmannelle osapuolelle, lopullinen vastuu asiakkaan tuntemismenettelystä säilyy kuitenkin ilmoitusvelvollisella, jolle asiakas on esitelty. Kolmannella osapuolella tai henkilöllä, joka on esitelty asiakkaan, olisi myös oltava oma vastuunsa tämän direktiivin vaatimusten noudattamisesta sikäli kuin hänellä on tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva suhde asiakkaaseen, mukaan lukien velvollisuus ilmoittaa epäilyttävistä liiketoimista ja säilyttää tietoja.
- (24) Kun on kyse sopimukseen perustuvasta asiamiessuhteesta tai ulkoistamisesta tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ilmoitusvelvollisten ja tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomien ulkopuolisten luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden välillä, kaikki rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaiset näiden asiamiesten tai ulkoistamispalveluiden tarjoajien velvollisuudet osana direktiivin soveltamisalaan kuuluvia ilmoitusvelvollisia voivat johtua vain sopimuksesta eivätkä tästä direktiivistä. Velvollisuuden noudattaa tätä direktiiviä olisi säilyttävä sen soveltamisalaan kuuluvalla ilmoitusvelvollisella.
- (25) Kaikki jäsenvaltiot ovat perustaneet tai niiden olisi perustettava rahanpesun selvittelykeskuksia niiden vastaanottamien tietojen keräämiseksi ja analysoimiseksi, jolloin tarkoituksena on todeta epäilyttävien liiketoimien sekä niiden taustalla olevien

rikollisten toimien välisiä yhteyksiä ja siten estää ja torjua rahanpesua ja terrorismin rahoitusta. Epäilyttävistä liiketoimista olisi ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskuksille, joiden olisi toimittava kansallisena keskuksena, joka vastaanottaa, analysoi ja jakaa toimivaltaisille viranomaisille ilmoituksia epäilyttävistä liiketoimista sekä muuta tietoa mahdollisesta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta. Tämän ei olisi edellytettävä jäsenvaltioilta muutoksia niiden nykyisiin ilmoitusjärjestelmiin, joissa ilmoitus tehdään virallisen syyttäjän tai muun lainvalvontaviranomaisen välityksellä, kunhan tietoa siirretään viipymättä ja suodattamattomana eteenpäin rahanpesun selvittelykeskuksille, jotta nämä voivat suorittaa asianmukaisesti tehtävänsä, mukaan lukien kansainvälinen yhteistyö muiden rahanpesun selvittelykeskusten kanssa.

- (26) Poiketen yleisestä kiellosta toteuttaa epäilyttäviä liiketoimia ilmoitusvelvolliset voivat toteuttaa epäilyttäviä liiketoimia ennen kuin ne ilmoittavat niistä toimivaltaisille viranomaisille sellaisissa tapauksissa, joissa liiketoiminta on mahdotonta jättää toteuttamatta tai joissa se todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä saattaa epäillyn rahanpesun tai terrorismin rahoituksen edunsaajia oikeudelliseen vastuuseen. Tämä ei kuitenkaan vaikuta jäsenvaltioiden kansainvälisiin velvollisuuksiin jäädyttää viipymättä terroristien, terroristijärjestöjen sekä terrorismin rahoittajien varat Yhdistyneiden kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmien mukaisesti.
- (27) Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus nimetä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ammattien osalta sovelias itsesääntelyelin viranomaiseksi, jolle tiedot ensisijaisesti toimitetaan rahanpesun selvittelykeskuksen asemesta. Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan järjestelmä, jossa ilmoitus lähetetään ensisijaisesti itsesääntelyelimelle, on tärkeä suojaustoimenpide, jolla turvataan perusoikeuksien suojeleminen, kun kyseessä ovat lakimiehiin sovellettavat ilmoitusvelvollisuudet.
- (28) Jos jäsenvaltio on päättänyt soveltaa 33 artiklan 2 kohdan mukaisia poikkeuksia, se voi sallia tai velvoittaa kyseisessä artiklassa tarkoitettuja henkilöitä edustavan itsesääntelyelimen olemaan toimittamatta rahanpesun selvittelykeskukselle näiltä henkilöiltä kyseisessä artiklassa tarkoitetuissa olosuhteissa saatuja tietoja.
- (29) Rahanpesuepäilyistä ilmoittaneet työntekijät ovat joissakin tapauksissa joutuneet uhkailun tai vihamielisten toimien kohteeksi. Vaikka tällä direktiivillä ei voida vaikuttaa jäsenvaltioiden oikeudellisiin menettelyihin, tämä on keskeinen kysymys rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisen järjestelmän tehokkuuden kannalta. Jäsenvaltioiden olisi tiedostettava tämä ongelma ja tehtävä voitavansa työntekijöiden suojaamiseksi tällaiselta uhkailulta tai vihamielisiltä toimilta.
- (30) Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY¹¹, sellaisena kuin se on pantu täytäntöön kansallisessa lainsäädännössä, sovelletaan henkilötietojen käsittelyyn tätä direktiiviä sovellettaessa.
- (31) Tämän direktiivin täytäntöönpanon tiettyihin osatekijöihin liittyy tietojen keräämistä, analysointia, säilyttämistä ja jakamista. Henkilötietojen käsittely olisi sallittava tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien noudattamiseksi; näihin kuuluvat muun

¹¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

muassa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttaminen, jatkuva seuranta, epätavallisten ja epäilyttävien liiketoimien tutkiminen ja niistä ilmoittaminen, oikeushenkilön tai oikeudellisen järjestelyn todellisen omistajan ja edunsaajan tunnistaminen, tietojen jakaminen toimivaltaisten viranomaisten välillä ja tietojen jakaminen finanssilaitosten välillä. Kerätyt henkilötiedot olisi rajoitettava siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi, eikä tietoja saisi käsitellä edelleen direktiivin 95/46/EY vastaisella tavalla. Erityisesti henkilötietojen edelleen käsittely kaupallisiin tarkoituksiin olisi ehdottomasti kiellettävä.

- (32) Kaikki jäsenvaltiot tunnustavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan olevan tärkeää yleisen edun kannalta.
- (33) Tämä direktiivi ei rajoita henkilötietojen suojelua rikosasioita koskevassa poliisiyhteistyössä ja oikeudellisessa yhteistyössä rikosasioissa, mukaan lukien puitepöytäkirjan 977/2008/YOS säännökset.
- (34) Tätä direktiiviä sovellettaessa käsiteltyihin henkilötietoihin sovelletaan rekisteröidyn tiedonsaantioikeuksia. Rekisteröidyn pääsy epäilyttävää liiketoimintaa koskevan ilmoituksen sisältämiin tietoihin heikentäisi kuitenkin vakavasti rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan vaikuttavuutta. Näin ollen voi olla perusteltua kohdistaa tähän oikeuteen direktiivin 95/46/EY 13 artiklassa säädettyjen sääntöjen mukaisia rajoituksia.
- (35) Henkilöt, jotka vain muuntavat paperimuodossa olevia asiakirjoja sähköiseen muotoon ja jotka toimivat sopimussuhteessa luotto- tai finanssilaitokseen, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, eivät myöskään mitkään luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka antavat luotto- tai finanssilaitosten käyttöön ainoastaan viestipalvelun tai jonkin muun tukipalvelun varojen siirtämistä varten tai selvitys- ja maksunsiirtojärjestelmän.
- (36) Rahanpesu ja terrorismin rahoitus ovat kansainvälisiä ongelmia, ja niiden vastaisen toiminnan pitäisi olla maailmanlaajuisia. Jos unionin luotto- ja finanssilaitoksilla on sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä sellaisissa kolmansissa maissa, joissa tämän alan lainsäädäntö on puutteellista, niiden pitäisi soveltaa unionin sääntöjä tai ilmoittaa kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille, jos näiden sääntöjen noudattaminen ei ole mahdollista, jotta voidaan välttää se, että saman laitoksen tai ryhmittymän sisällä sovelletaan hyvin erilaisia sääntöjä.
- (37) Ilmoitusvelvollisten olisi saatava, siinä määrin kuin on mahdollista, palautetta epäilyttäviä liiketoimia koskevien ilmoitustensa hyödyllisyydestä ja jatkotoimista. Jotta tämä olisi mahdollista ja jotta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen vastaisten järjestelmien tehokkuutta voidaan tarkastella, jäsenvaltioiden olisi laadittava ja kehitettävä asiaan liittyviä tilastoja. Jotta unionin tasolla kerättyjen tilastotietojen laatua ja johdonmukaisuutta voidaan parantaa, komission olisi seurattava EU:n laajuisia tilannetta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjunnan saralla ja julkaistava säännöllisesti katsauksia.
- (38) Kun kyseessä ovat valuutanvaihtotoimistot, huolto-omaisuus- (trust) ja yrityspalvelujen tuottajat tai rahapelipalvelujen tarjoajat, toimivaltaisten viranomaisten olisi varmistettava, että henkilöt, jotka tosiasiallisesti johtavat tällaisten oikeussubjektien

liiketoimintaa, sekä tällaisten oikeussubjektien todelliset omistajat ja edunsaajat ovat soveliaita ja luotettavia. Henkilön soveliaisuuden ja luotettavuuden määrittämiseen käytetyissä perusteissa olisi vähintään otettava huomioon, että oikeussubjektien johtajia tai todellisia omistajia ja edunsaajia on estettävä käyttämästä oikeussubjekteja rikolliseen tarkoitukseen.

- (39) Koska rahanpesu ja terrorismin rahoitus on luonteeltaan kansainvälistä toimintaa, EU:n rahanpesun selvittelykeskusten välinen koordinointi ja yhteistyö ovat erittäin tärkeitä. Tätä yhteistyötä on tähän mennessä käsitelty ainoastaan jäsenvaltioiden rahanpesun selvittelykeskusten välistä yhteistyötä koskevista järjestelyistä, joita noudatetaan tietojenvaihdossa, 17 päivänä lokakuuta 2000 tehdystä neuvoston päätöksessä 2000/642/YOS¹². Jotta rahanpesun selvittelykeskusten välinen koordinointi ja yhteistyö olisi parempaa ja ennen kaikkea jotta epäilyttävistä liiketoimista tehdyt ilmoitukset saavuttaisivat sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskuksen, jossa ilmoituksesta olisi eniten hyötyä, tähän direktiiviin olisi sisällytettävä entistä yksityiskohtaisempia, pidemmälle meneviä ja ajantasaistettuja sääntöjä.
- (40) Rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansainvälisen luonteen vuoksi on erityisen tärkeää parantaa rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa EU:ssa. Jäsenvaltioiden olisi kannustettava käyttämään tietojenvaihdossa turvallisia välineitä, etenkin keskitettyä FIU.net-tietokoneverkkoa ja kyseisen verkon tarjoamia tekniikoita.
- (41) Rahanpesun tai terrorismin rahoittamisen vastaisen toiminnan merkittävyyden vuoksi jäsenvaltioiden olisi säädettävä kansallisessa lainsäädännössään tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten noudattamisen laiminlyönnistä. Jäsenvaltioissa on nykyisin monenlaisia hallinnollisia seuraamuksia ja toimenpiteitä, joita voidaan määrätä keskeisten ennaltaehkäisevien toimenpiteiden rikkomisesta. Tämä moninaisuus saattaisi olla haitaksi rahanpesua ja terrorismin rahoitusta torjuvissa toimissa, ja unionin toimet ovat vaarassa pirstoutua. Direktiiviin olisi näin ollen sisällytettävä useita hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia, joita jäsenvaltioissa on oltava käytettävissä sellaisissa tilanteissa, joissa järjestelmällisesti rikotaan vaatimuksia, jotka koskevat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, tietojen säilyttämistä, epäilyttävistä liiketoimista ilmoittamista ja ilmoitusvelvollisten sisäisiä tarkastuksia. Näiden toimenpiteiden ja seuraamusten valikoiman olisi oltava riittävän laaja, jotta jäsenvaltiot ja toimivaltaiset viranomaiset voivat ottaa huomioon ilmoitusvelvollisten, etenkin finanssilaitosten ja muiden ilmoitusvelvollisten, väliset erot, jotka koskevat niiden kokoa, ominaisuuksia ja toiminta-alueita. Tätä direktiiviä soveltaessaan jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että *bis in idem* -periaatetta ei rikota, kun määrätään hallinnollisia toimenpiteitä ja seuraamuksia tämän direktiivin mukaisesti ja rikosoikeudellisia seuraamuksia kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (42) Finanssipalvelualan teknisillä standardeilla olisi varmistettava johdonmukainen yhdenmukaistaminen sekä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien riittävä suoja kaikkialla unionissa. Koska EPV:llä, EVLEV:llä ja EAMV:llä on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, olisi tehokasta ja asianmukaista antaa niiden tehtäväksi laatia komissiolle toimitettavat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity poliittisia valintoja.

¹² EYVL L 271, 24.10.2000, s. 4.

- (43) Komission olisi hyväksyttävä EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n tämän direktiivin 42 artiklan mukaisesti laatimat teknisten sääntelystandardien luonnokset delegoiduilla säädöksillä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan nojalla ja asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklan mukaisesti.
- (44) Koska direktiiviin 2005/60/EY ja direktiiviin 2006/70/EY olisi tarpeen tehdä erittäin tuntuvia muutoksia, ne olisi selkeyden ja johdonmukaisuuden vuoksi yhdistettävä ja korvattava.
- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli rahoitusjärjestelmän suojelemista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämisen, tutkimisen ja selvittämisen keinoin, sillä jäsenvaltioiden yksittäiset toimenpiteet niiden rahoitusjärjestelmien suojelemiseksi voisivat olla sisämarkkinoiden toiminnan sekä oikeusvaltion periaatteen ja unionin yleisen järjestyksen perusteiden kannalta soveltumattomia, vaan se voidaan toiminnan laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla, joten unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (46) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, erityisesti oikeus yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, oikeus henkilötietojen suojaan, elinkeinovapaus, syrjintäkielto ja oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen sekä oikeus puolustukseen.
- (47) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 21 artiklassa kielletään kaikenlainen syrjintä, ja jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämä direktiivi pannaan täytäntöön syrjimättömästi, kun kyse on asiakkaan tuntemisvelvollisuuden yhteydessä tehtävistä riskinarvioinneista.
- (48) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjä pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 JAKSO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesu ja terrorismin rahoitus kielletään.
2. Tässä direktiivissä rahanpesuna pidetään seuraavaa toimintaa, jos sitä harjoitetaan tahallisesti:
 - a) varojen muuntaminen tai siirtäminen tietoisena siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan, tarkoituksena salata tai peittää niiden laiton alkuperä tai auttaa tällaisen toiminnan harjoittamiseen osallistuvaa henkilöä välttämään toimintansa oikeudellisia seuraamuksia;
 - b) varojen todellisen luonteen, alkuperän, sijainnin, niistä määräämisen, liikkeiden tai niiden todellisen omistajan tai niitä koskevien oikeuksien salaaminen tai peittely tietoisena siitä, että kyseiset varat on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - c) varojen hankkiminen, hallussa pitäminen tai käyttö tietoisena niiden vastaanottohetkellä siitä, että ne on saatu rikollisesta toiminnasta tai osallisuudesta tällaiseen toimintaan;
 - d) mihin tahansa a, b ja c alakohdassa tarkoitettuun toimintaan osallistuminen tai sellaista toimintaa koskeva yhteenliittyminen, yritys ja avunanto, yllytys, suosiminen ja neuvominen.
3. Rahanpesun on katsottava olevan kyseessä silloinkin, kun pesun kohteena olevat varat ovat saaneet alkunsa toisen jäsenvaltion tai kolmannen maan alueella suoritetuista toimista.
4. Tässä direktiivissä 'terrorismin rahoituksella' tarkoitetaan varojen antamista tai keräämistä eri tavoin suoraan tai välillisesti, kun sen tarkoituksena on tai kun se tapahtuu tietoisena siitä, että varat käytetään kokonaan tai osittain terrorismin torjumisesta 13 päivänä kesäkuuta 2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen

2002/475/YOS¹³, sellaisena kuin se on muutettuna 28 päivänä marraskuuta 2008 annetulla neuvoston puitepäätöksellä 2008/919/YOS¹⁴, 1–4 artiklassa tarkoitettuihin rikoksiin.

5. Tietoisuus, tahallisuus tai tarkoitus, jota 2 ja 4 kohdassa tarkoitettujen toimien tunnusmerkistössä edellytetään, voidaan todeta objektiivisten tosiseikkojen perusteella.

2 artikla

1. Tätä direktiiviä sovelletaan seuraaviin ilmoitusvelvollisiin:

- 1) luottolaitokset;
- 2) finanssilaitokset;
- 3) seuraavat oikeushenkilöt tai luonnolliset henkilöt näiden harjoittaessa ammattitoimintaa:
 - a) tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat;
 - b) notaarit ja muut itsenäiset lakimiesammattien harjoittajat, kun nämä joko toimivat asiakkaansa puolesta tai lukuun liiketoimissa tai kiinteistökaupoissa tai osallistuvat asiakkaansa puolesta seuraavien liiketoimien suunnitteluun tai toteuttamiseen:
 - i) kiinteistöjen tai liiketoimintayksiköiden ostaminen ja myyminen,
 - ii) asiakkaan rahavarojen, arvopapereiden tai muiden varojen hoitaminen,
 - iii) pankki-, säästö- tai arvo-osuustilien avaaminen tai hoitaminen,
 - iv) yhtiöiden perustamista, toimintaa tai hallinnointia varten tarvittavien varojen järjestely,
 - v) huolto-omaisuuksien (trusts), yhtiöiden tai vastaavien rakenteiden perustaminen, johtaminen tai niiden toiminnasta vastaaminen;
 - c) huolto-omaisuus- (trusts) tai yrityspalvelujen tarjoajat, jotka eivät kuulu a tai b alakohdan soveltamisalaan;
 - d) kiinteistönvälittäjät, mukaan luettuina vuokravälittäjät;
 - e) muut luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka myyvät tavaroita, jos maksu suoritetaan tai vastaanotetaan käteisenä ja rahamäärä on vähintään 7 500 euroa riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;

¹³ EUVL L 164, 22.6.2002, s. 3.

¹⁴ EUVL L 330, 9.12.2008, s. 21–23.

- f) rahapelipalvelujen tarjoajat.
2. Jäsenvaltiot voivat päättää, että oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, jotka harjoittavat satunnaisesti tai hyvin rajallisesti finanssitoimintaa, jossa rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riski on pieni, eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jos kyseinen oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö täyttää kaikki seuraavat perusteet:
- a) finanssitoiminta on vähäistä absoluuttisina lukuina;
 - b) finanssitoiminta on vähäistä liiketoimien perusteella;
 - c) finanssitoiminta ei ole pääasiallista toimintaa;
 - d) finanssitoiminta on oheistoimintaa, joka liittyy suoraan pääasialliseen toimintaan;
 - e) pääasiallinen toiminta ei ole 1 kohdassa mainittua toimintaa, lukuun ottamatta kuitenkin 1 kohdan 3 alakohdan e alakohdassa tarkoitettua toimintaa;
 - f) finanssitoimintaa tarjotaan ainoastaan pääasiallisen toiminnan asiakkaille eikä sitä tarjota yleisesti yleisölle.

Edellistä alakohtaa ei sovelleta oikeushenkilöihin eikä luonnollisiin henkilöihin, jotka harjoittavat maksupalveluista sisämarkkinoilla, direktiivien 97/7/EY, 2002/65/EY, 2005/60/EY ja 2006/48/EY muuttamisesta ja direktiivin 97/5/EY kumoamisesta 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EY¹⁵ 4 artiklan 13 kohdassa tarkoitettua rahansiirtotoimintaa.

3. Sovellettaessa 2 kohdan a alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että finanssitoiminnan kokonaisliikevaihto ei saa ylittää riittävän alhaalle asetettua kynnyksarvoa. Kynnyksarvo on vahvistettava kansallisella tasolla finanssitoiminnan tyyppin mukaan.
4. Sovellettaessa 2 kohdan b alakohtaa jäsenvaltioiden on sovellettava enimmäismääräksi asetettua kynnyksarvoa asiakasta ja yksittäistä liiketoimea kohden riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa. Kynnyksarvo on vahvistettava kansallisella tasolla finanssitoiminnan tyyppin mukaan. Sen on oltava riittävän alhainen sen varmistamiseksi, että kyseiset liiketoimityypit ovat epäkäytännöllinen tai tehoton menetelmä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta varten, eikä se saa olla korkeampi kuin 1 000 euroa.
5. Sovellettaessa 2 kohdan c alakohtaa jäsenvaltioiden on edellytettävä, että finanssitoiminnan liikevaihto ei ylitä viittä prosenttia kyseisen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kokonaisliikevaihdosta.
6. Kun jäsenvaltiot arvioivat rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä tätä artiklaa sovellettaessa, niiden on kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkeen finanssitoimintaan,

¹⁵ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

joka on luonteeltaan sellaista, että sen käyttöä tai väärinkäyttöä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen pidetään erityisen todennäköisenä.

7. Kaikissa tämän artiklan nojalla tehtävissä päätöksissä on ilmoitettava syyt, joihin ne perustuvat. Jäsenvaltioiden on säädettävä mahdollisuudesta kumota päätös, jos olosuhteet muuttuvat.
8. Jäsenvaltioiden on luotava riskiperusteiset valvontatoimet tai toteuttava muut riittävät toimenpiteet sen varmistamiseksi, ettei tämän artiklan mukaisiin päätöksiin perustuvia vapautuksia käytetä väärin.

3 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) ”luottolaitoksella” luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/48/EY¹⁶ 4 artiklan 1 kohdassa määriteltyjä luottolaitoksia, mukaan luettuina kyseisen direktiivin 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja sellaisten luottolaitosten Euroopan unionissa sijaitsevat sivukonttorit, joiden kotipaikka on Euroopan unionissa tai sen ulkopuolella;
- 2) ”finanssilaitoksella”
 - a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2006/48/EY liitteessä I oleviin 2–12 kohtaan sekä 14 ja 15 kohtaan sisältyvää toimintaa, mukaan luettuna valuutanvaihtotoimistojen toiminta;
 - b) vakuutusyritystä, joka on saanut toimiluvan henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/83/EY¹⁷ mukaisesti, siltä osin kuin se harjoittaa kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvaa toimintaa;
 - c) rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/39/EY¹⁸ 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä sijoituspalveluyritystä;
 - d) yhteissijoitusyritystä, joka pitää osuuksiaan tai osakkeitaan kaupan;
 - e) vakuutusedustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/92/EY¹⁹ 2 artiklan 5 kohdassa määriteltyä vakuutusedustajaa, lukuun ottamatta kyseisen direktiivin 2 artiklan 7 kohdassa tarkoitettuja vakuutusedustajia, kun nämä tarjoavat henkivakuutuspalveluja ja muita sijoituspalveluja;

¹⁶ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁸ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ EYVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

- f) sellaisten edellä a–e alakohdissa tarkoitettujen finanssilaitosten Euroopan unionissa sijaitsevia sivukonttoreita, joiden kotipaikka on Euroopan unionissa tai sen ulkopuolella;
- 3) ”omaisuudella” kaikkea aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä kaikenmuotoisia oikeudellisia todistuksia ja asiakirjoja, myös sähköisiä tai digitaalisia, jotka ovat osoituksena tällaisten varojen omistuksesta tai osuudesta niihin;
- 4) ”rikollisella toiminnalla” kaikenlaista rikollista osallistumista seuraavien vakavien rikosten suorittamiseen:
- a) terrorismin torjumisesta tehdyn puitepäätöksen 2002/475/YOS, sellaisena kuin se on muutettuna 28 päivänä marraskuuta 2008 tehdyllä neuvoston puitepäätöksellä 2008/919/YOS, 1–4 artiklassa määritellyt teot;
- b) huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laitonta kauppaa vastaan vuonna 1988 tehdyn Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksen 3 artiklan 1 kappaleen a kohdassa tarkoitettut rikokset;
- c) rikollisjärjestöön osallistumisen kriminalisoinnista Euroopan unionin jäsenvaltioissa 21 päivänä joulukuuta 1998 hyväksytyn neuvoston yhteisen toiminnan 98/733/YOS²⁰ 1 artiklassa määritelty rikollisjärjestöjen toiminta;
- d) Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta tehdyn yleissopimuksen²¹ 1 artiklan 1 kohdassa ja 2 artiklassa määritellyt petokset, ainakin törkeät petokset, jotka vaikuttavat unionin taloudellisiin etuihin;
- e) lahjonta;
- f) kaikki rikokset, välittömiin ja välillisiin veroihin liittyvät verorikokset mukaan luettuina, joista voi enimmillään seurata yli yhden vuoden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide, tai niiden valtioiden osalta, joiden oikeusjärjestelmässä on rikosten osalta vähimmäiskynnys, kaikki rikokset, joista voi vähimmillään seurata yli kuuden kuukauden pituinen vankeusrangaistus tai vapaudenrajoituksen käsittävä turvaamistoimenpide;
- 5) ”todellisella omistajalla ja edunsaajalla” yhtiä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa asiakkaan ja/tai luonnollisen henkilön tai jonka määräysvallassa se asiakas ja/tai luonnollinen henkilö viime kädessä on, jonka lukuun liiketoimi toteutetaan tai toimintaa harjoitetaan. Todellisella omistajalla ja edunsaajalla tarkoitetaan ainakin
- a) yhteisöjen osalta
- i) yhtiä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka viime kädessä omistaa oikeussubjektin tai jonka määräysvallassa oikeussubjekti viime kädessä on sillä tavoin, että luonnollinen henkilö omistaa tai sen määräysvallassa

²⁰ EYVL L 351, 29.12.1998, s. 1.

²¹ EYVL C 316, 27.11.1995, s. 49.

on suoraan tai välillisesti riittävä prosentuaalinen osuus sellaisen oikeussubjektin osakkeista tai äänioikeuksista, haltijaosakkeet mukaan luettuina, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla noteerattu yhtiö, joka kuuluu Euroopan unionin lainsäädännön mukaisten tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan.

Todisteena omistuksesta tai omistusosuuden kautta olevasta määräysvallasta on 25 prosentin osuus sekä yksi osake, mikä koskee kaикentasoista suoraa ja välillistä omistusta;

- ii) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka käyttää määräysvaltaa oikeussubjektin johtamisessa muilla tavoin, jos on epäilyksiä siitä, että i alakohdassa tarkoitettu yksi tai useampi henkilö on todellinen omistaja ja edunsaaja;
- b) sellaisten oikeussubjektien, esimerkiksi säätiöiden ja oikeudellisten järjestelyjen kuten huolto-omaisuuksien (trusts) osalta, jotka hallinnoivat ja jakavat varoja,
- i) yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka käyttää vähintään 25 prosentin määräysvaltaa oikeudellisen järjestelyn tai oikeussubjektin omaisuuteen; ja
 - ii) jos tulevat edunsaajat on jo vahvistettu, yhtä tai useampaa luonnollista henkilöä, joka omistaa vähintään 25 prosenttia oikeudellisen järjestelyn tai oikeussubjektin omaisuudesta, tai
 - iii) jos oikeudellisen järjestelyn tai oikeussubjektin edunsaajia ei ole vielä vahvistettu, niitä henkilöryhmiä, joiden pääasiallista etua silmällä pitäen oikeudellinen järjestely tai oikeussubjekti on perustettu tai toimii. Kun kyseessä ovat huolto-omaisuuden (trust) edunsaajat, jotka nimetään ominaisuuksien tai luokan mukaan, ilmoitusvelvollisten on saatava riittävästi tietoa kyseisestä edunsaajasta varmistuakseen siitä, että ne pystyvät selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden, kun maksu on suoritettava tai kun edunsaaja aikoo käyttää saavutettuja oikeuksia;
- 6) ”huolto-omaisuus- (trust) ja yrityspalvelujen tarjoajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka liiketoimintanaan tarjoaa kolmansille osapuolille jotakin seuraavista palveluista:
- a) yhtiöiden tai muiden oikeushenkilöiden perustaminen;
 - b) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan johtajana tai yhtiöoikeudellisesti vastuullisena henkilönä (company secretary) yhtiössä, yhtiökumppanina henkilöyhtiössä tai vastaavassa asemassa muussa oikeushenkilössä;
 - c) kotipaikan, yritys- tai postiosoitteen, hallinnollisen osoitteen tai muiden vastaavien palvelujen tarjoaminen yhtiölle, henkilöyhtiölle tai muulle oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle;

- d) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan nimenomaisesti luodun huolto-omaisuuden (trust) tai oikeusmuodoltaan vastaavan oikeudellisen järjestelyn omaisuudenhoitajana;
 - e) toimiminen tai toisen henkilön järjestäminen toimimaan nimellisenä osakkeenomistajana toisen henkilön puolesta, kun kyseessä ei ole säännellyillä markkinoilla noteerattu yhtiö, joka kuuluu Euroopan unionin lainsäädännön mukaisen tiedonantovelvollisuuksien tai vastaavien kansainvälisten normien soveltamisalaan;
- 7)
- a) ”ulkomaisilla poliittisesti vaikutusvaltaisilla henkilöillä” luonnollisia henkilöitä, jotka toimivat tai ovat aiemmin toimineet kolmannen maan antamissa merkittävässä julkisissa tehtävissä;
 - b) ”kotimaisilla poliittisesti vaikutusvaltaisilla henkilöillä” luonnollisia henkilöitä, jotka toimivat tai ovat aiemmin toimineet jäsenvaltion antamissa merkittävässä julkisissa tehtävissä;
 - c) ”henkilöillä, jotka toimivat tai ovat aiemmin toimineet kansainvälisen järjestön antamassa merkittävässä tehtävässä” kansainvälisen järjestön johtajia, apulaisjohtajia ja hallituksen jäseniä tai vastaavan tehtävän hoitajia;
 - d) ”luonnollisilla henkilöitä, jotka toimivat tai ovat aiemmin toimineet merkittävässä julkisissa tehtävissä” seuraavia:
 - i) valtionpäämiehet, hallitusten päämiehet, ministerit sekä vara- ja apulaisministerit;
 - ii) parlamenttien jäsenet;
 - iii) korkeimpien oikeuksien, perustuslakituomioistuinten tai muiden sellaisten korkean tason oikeuselinten jäsenet, joiden päätöksiin ei voida hakea muutosta, poikkeustapauksia lukuun ottamatta;
 - iv) tilintarkastustuomioistuinten tai keskuspankkien johtokuntien jäsenet;
 - v) suurlähettiläät, asiainhoitajat sekä puolustusvoimien korkea-arvoiset upseerit;
 - vi) valtion omistamien yritysten hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenet.

Minkään i–vi alakohdassa vahvistetun luokan ei katsota käsittävän keskitason tai sitä alemman tason virkamiehiä;
 - e) ”perheenjäsenillä” seuraavia:
 - i) aviopuoliso;
 - ii) kumppani, joka rinnastetaan aviopuolisoon;
 - iii) lapset ja heidän aviopuolisonsa tai kumppaninsa;
 - iv) vanhemmat;

- f) ”läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedetyillä henkilöillä” seuraavia:
- i) kaikki luonnolliset henkilöt, joiden tiedetään olevan oikeussubjektien tai oikeudellisten järjestelyjen todellisia yhteisomistajia ja edunsaajia tai joilla tiedetään olevan mikä tahansa muu läheinen liikesuhde 7 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetun henkilön kanssa;
 - ii) kaikki luonnolliset henkilöt, jotka ovat sellaisten oikeussubjektien tai oikeudellisten järjestelyjen todellisia yksinomistajia ja edunsaajia, joista tiedetään, että ne on tosiasiallisesti perustettu 7 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetun henkilön eduksi;
- 8) ”ylemmällä johdolla” virkamiestä tai työntekijää, jolla on riittävästi tietoa laitokseen kohdistuvasta rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskistä ja riittävästi toimivaltaa tehdä laitokseen kohdistuvaan riskiin vaikuttavia päätöksiä. Kyseessä ei välttämättä aina tarvitse olla johtokunnan jäsen;
- 9) ”liikesuhteella” liiketoiminnallista, ammatillista tai kaupallista suhdetta, joka on yhteydessä ilmoitusvelvollisten ammatilliseen toimintaan ja jonka otaksutaan yhteydenottohetkellä olevan pysyvä;
- 10) ”rahapelipalveluilla” palveluja, joihin liittyy sellaisen panoksen asettaminen, jolla on rahallista arvoa, rahapeleissä, mukaan luettuina pelit, joissa taidolla on osuutensa, kuten arpajaiset, kasinopelit, pokeripelit ja vedonlyöntitoiminta, ja joita tarjotaan fyysisessä paikassa tai millä tahansa keinoin etäpalveluina, sähköisessä muodossa tai muun viestintää helpottavan tekniikan avulla ja palvelujen vastaanottajan henkilökohtaisesta pyynnöstä;
- 11) ”ryhmällä” finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyriyten ja sijoituspalveluyriyten lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/87/EY²² 2 artiklan 12 kohdassa tarkoitettua ryhmää.

4 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin säännökset ulotetaan kokonaan tai osittain koskemaan sellaisia ammatteja ja yrityksiä, joissa ei ole kyse 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista ilmoitusvelvollisista mutta joissa harjoitettava toiminta on erityisesti omiaan käytettäväksi rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen.
2. Jos jäsenvaltio päättää ulottaa tämän direktiivin säännökset koskemaan muita kuin 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja ammatteja ja yrityksiä, sen on ilmoitettava tästä komissiolle.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämiseksi antaa tai pitää voimassa ankarampia säännöksiä tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä.

²² EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

2 JAKSO

RISKINARVIOINTI

6 artikla

1. Euroopan pankkiviranomainen, jäljempänä 'EPV', Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, jäljempänä 'EVLEV', ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen, jäljempänä 'EAMV', antavat yhteisen lausunnon rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä, jotka vaikuttavat sisämarkkinoihin.

Lausunto annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

2. Komissio antaa lausunnon jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten saataville, jotta näiden olisi helpompi tunnistaa, hallita ja vähentää rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskiä.

7 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on toteutettava asianmukaiset toimet yksilöidäkseen siihen vaikuttavat rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit sekä arvioidakseen, ymmärtääkseen ja vähentääkseen niitä ja pitääkseen arvioinnin ajan tasalla.
2. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen koordinoimaan kansallisia toimia, joilla puututaan 1 kohdassa tarkoitettuihin riskeihin. Viranomaisen nimi on ilmoitettava komissiolle, EPV:lle, EVLEV:lle ja EAMV:lle sekä muille jäsenvaltioille.
3. Suorittaessaan 1 kohdassa tarkoitettuja arviointeja jäsenvaltiot voivat hyödyntää 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lausuntoa.
4. Kunkin jäsenvaltion on suoritettava 1 kohdassa tarkoitettu arviointi ja
 - a) parannettava arvioinnin tai arviointien avulla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmäänsä erityisesti yksilöimällä alat, joilla ilmoitusvelvollisten on sovellettava tehostettuja toimenpiteitä, ja tarvittaessa määrittelemällä toteutettavat toimenpiteet;
 - b) hyödynnettävä arviointia tai arviointeja jakaessaan ja priorisoidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan käytettäviä resursseja;
 - c) annettava asianmukaista tietoa ilmoitusvelvollisten saataville, jotta nämä voivat suorittaa omat arviointinsa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskeistä.
5. Jäsenvaltioiden on annettava riskinarviointiensa tulokset pyynnöstä muiden jäsenvaltioiden, komission, EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n saataville.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asianmukaiset toimet yksilöidäkseen ja arvioidakseen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskinsä ottaen huomioon riskitekijät, kuten asiakkaat, maat tai maantieteelliset alueet, tuotteet, palvelut, liiketoimet tai jakelukanavat. Näiden toimien on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut arvioinnit on dokumentoitava, pidettävä ajan tasalla ja annettava toimivaltaisten viranomaisten ja itsesääntelyelinten saataville.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on toiminta- ja valvontaperiaatteet ja menettelyt, joilla vähennetään ja hallitaan tehokkaasti unionin tasolla, jäsenvaltioiden tasolla ja ilmoitusvelvollisten tasolla yksilöityjä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä. Toiminta- ja valvontaperiaatteiden ja menettelyjen on oltava oikeassa suhteessa ilmoitusvelvollisten luonteeseen ja kokoon nähden.
4. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuihin toimintaperiaatteisiin ja menettelyihin on kuuluttava ainakin
 - a) sisäisten toimintaperiaatteiden, menettelyjen ja valvontaperiaatteiden kehittäminen, mukaan luettuina asiakkaan tuntemisvelvollisuus, ilmoittaminen, tietojen säilyttäminen, sisäinen valvonta, vaatimustenmukaisuuden hallinta (myös vaatimustenmukaisuudesta vastaavan virkamiehen nimittäminen johdon tasolla, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista) ja työntekijöiden seulonta;
 - b) riippumaton tarkastustoiminto, joka testaa a alakohdassa tarkoitettut sisäiset toimintaperiaatteet, menettelyt ja valvontaperiaatteet, kun se on liiketoiminnan koon ja luonteen perusteella asianmukaista.
5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset saavat ylemmän johdon hyväksynnän käyttöön ottamilleen toimintaperiaatteille ja menettelyille ja että ne seuraavat ja tehostavat toteutettuja toimenpiteitä tarvittaessa.

II LUKU

ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

9 artikla

Jäsenvaltioiden on kiellettävä luotto- ja finanssilaitoksiaan ylläpitämästä anonyymejä tilejä tai anonyymejä haltijavastakirjoja. Jäsenvaltioiden on kaikissa tapauksissa edellytettävä, että olemassa olevien anonyymien tilien tai anonyymien haltijavastakirjojen omistajiin ja edunsaajiin ryhdytään mahdollisimman pian ja aina ennen näiden tilien tai haltijavastakirjojen käyttöä soveltamaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.

10 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset toteuttavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet seuraavissa tapauksissa:

- a) aloittaessaan liikesuhteen;
- b) suorittaessaan yksittäisiä liiketoimia, joiden rahamäärä on vähintään 15 000 euroa, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;
- c) kun on kyse liiketoimintana tavarakauppaa käyvistä luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, suorittaessaan yksittäisiä liiketoimia, joiden rahamäärä on vähintään 7 500 euroa, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;
- d) kun on kyse rahapelipalvelujen tarjoajista, suorittaessaan yksittäisiä liiketoimia, joiden rahamäärä on vähintään 2 000 euroa, riippumatta siitä, suoritetaanko liiketoimi yhdellä kertaa vai useina erillisinä suorituksina, jotka vaikuttavat olevan yhteydessä toisiinsa;
- e) kun on syytä epäillä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta, sovellettavista poikkeuksista, vapautuksista tai kynnyksarvoista riippumatta;
- f) kun epäillään, että asiakkaasta aiemmin saadut tunnistetiedot eivät ole oikeita tai riittäviä.

jotta finanssilaitos varmistuu siitä, että se pystyy selvittämään kyseisen edunsaajan henkilöllisyyden maksuajankohtana.

Molemmissa a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa edunsaajien henkilöllisyys on todennettava maksuajankohtana. Kun on kyse henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen siirtämisestä kolmannelle osapuolelle kokonaan tai osittain, finanssilaitosten, jotka ovat tietoisia siirrosta, on tunnistettava todellinen omistaja ja edunsaaja ajankohtana, jona siirto suoritetaan luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle tai oikeudelliselle järjestelylle, joka saa siirretyn sopimuksen arvon omaksi edukseen.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että asiakkaan ja todellisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyys todennetaan ennen liikesuhteen aloittamista tai liiketoimen suorittamista.
2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia, että asiakkaan ja todellisen omistajan ja edunsaajan henkilöllisyyden todentaminen viedään päätökseen liikesuhdetta luotaessa, jos se on tarpeen tavanomaisen liiketoiminnan keskeytymisen välttämiseksi ja jos rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riski on vähäinen. Näissä tilanteissa kyseiset menettelyt on toteutettava ensimmäisen yhteydenoton jälkeen niin pian kuin se on käytännössä mahdollista.
3. Poiketen siitä, mitä 1 ja 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat sallia pankkitilin avaamisen, jos sovelletaan sopivia suojatoimia, joilla varmistetaan, että asiakas ei suorita liiketoimia tai että hänen puolestaan ei suoriteta liiketoimia ennen kuin on varmistettu, että 1 ja 2 kohtaa noudatetaan kokonaan.
4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että jos kyseinen laitos tai henkilö ei pysty noudattamaan 11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohtaa, se ei saa suorittaa liiketoimea pankkitilin välityksellä, aloittaa liikesuhdetta tai suorittaa liiketoimea, vaan sen on harkittava liikesuhteen lopettamista ja asiakkaaseen liittyvän epäilyttävän liiketoimen ilmoittamista rahanpesun selvittelykeskukselle 32 artiklan mukaisesti.

Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa edellistä alakohtaa sellaisissa tapauksissa, joissa notaarit, muut itsenäiset lakimiesammattin harjoittajat, tilintarkastajat, ulkopuoliset kirjanpitäjät ja veroneuvojat selvittävät asiakkaalleen tämän oikeudellista asemaa tai puolustavat tai edustavat kyseistä asiakasta oikeuskäsittelyssä tai sen yhteydessä, oikeudenkäynnin käynnistämistä tai oikeudenkäynnin välttämistä koskeva neuvonta mukaan luettuna.

5. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia menettelyjä kaikkien uusien asiakkaiden lisäksi myös olemassa oleviin asiakkaisiin riskialttiuden perusteella myös silloin, kun asiakkaan merkitykselliset olosuhteet muuttuvat.

2 JAKSO

YKSINKERTAISTETTU ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

13 artikla

1. Jos jäsenvaltio tai ilmoitusvelvollinen yksilöi aloja, joilla riski on vähäisempi, jäsenvaltio voi antaa ilmoitusvelvollisten soveltaa yksinkertaistettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä.
2. Ennen yksinkertaistettujen asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden soveltamista ilmoitusvelvollisten on varmistuttava siitä, että asiakassuhteeseen tai liiketoimeen liittyy vähäisempi riski.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset seuraavat liiketoimea tai liikesuhdetta riittävästi voidakseen havaita epätavalliset tai epäilyttävät liiketoimet.

14 artikla

Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä, jotka liittyvät erityyppisiin asiakkaisiin, maihin tai maantieteellisiin alueisiin ja tiettyihin tuotteisiin, palveluihin, liiketoimiin tai jakelukanaviin, jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä II mainitut mahdollisesti vähäriskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.

15 artikla

EPV, EVLEV ja EAMV antavat toimivaltaisille viranomaisille ja 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetuille ilmoitusvelvollisille asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sellaisissa tilanteissa huomioon otettavista riskitekijöistä ja/tai toteutettavista toimenpiteistä, joissa yksinkertaistetut asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevat toimenpiteet ovat asianmukaisia. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja erityistoimenpiteitä olisi suunniteltava sellaisia tapauksia varten, joissa niiden käyttö on asianmukaista ja oikeasuhteista. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

3 JAKSO

TEHOSTETTU ASIAKKAAN TUNTEMISVELVOLLISUUS

16 artikla

1. Tämä direktiivin 17–23 artiklassa yksilöidyissä tapauksissa ja muissa jäsenvaltioiden tai ilmoitusvelvollisten yksilöimissä suuririskisemmissä tapauksissa jäsenvaltioiden

on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset soveltavat tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä hallitakseen ja vähentääkseen näitä riskejä asianmukaisesti.

2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset tutkivat niin pitkälle kuin se on kohtuullista ja mahdollista kaikkien monimutkaisten, poikkeuksellisen suurten liiketoimien taustan ja tarkoituksen sekä sellaisten epätavallisten liiketoimien taustan ja tarkoituksen, joilla ei ole selvää taloudellista tai laillista tarkoitusta. Niiden on erityisesti vahvistettava liikesuhteen valvonnan astetta ja luonnetta, jotta voidaan selvittää, vaikuttavatko kyseiset liiketoimet tai muut toimet poikkeuksellisilta tai epäilyttäviltä.
3. Arvioidessaan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskejä jäsenvaltioiden ja ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon ainakin liitteessä III mainittuihin mahdollisesti suuririskisempiin tilanteisiin liittyvät tekijät.
4. EPV, EVLEV ja EAMV antavat toimivaltaisille viranomaisille ja 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitetuille ilmoitusvelvollisille asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet sellaisissa tilanteissa huomioon otettavista riskitekijöistä ja/tai toteutettavista toimenpiteistä, joissa tehostettuja asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä on sovellettava. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

17 artikla

Kun on kyse rajatylittävistä kirjeenvaihtajapankkisuhteista vastapuolena toimivien kolmansien maiden laitosten kanssa, jäsenvaltioiden on 11 artiklan mukaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että niiden luottolaitokset

- a) keräävät riittävät tiedot vastapuolena toimivasta laitoksesta, jotta ne saisivat kattavan käsityksen tämän liiketoiminnan luonteesta ja voisivat määrittää yleisesti saatavilla olevien tietojen perusteella laitoksen maineen ja valvonnan laadun;
- b) arvioivat vastapuolena toimivan laitoksen rahanpesun ja terrorismin rahoituksen estämistoimenpiteitä;
- c) saavat ylemmän johdon hyväksynnän ennen uuden kirjeenvaihtajapankkisuhteen aloittamista;
- d) vahvistavat asiakirjoin kullekin laitokselle kuuluvat tehtävät;
- e) varmistavat payable through accounts -tilien osalta, että vastapuolena toimiva luottolaitos on todentanut niiden asiakkaiden henkilöllisyyden, jotka pääsevät käyttämään suoraan kirjeenvaihtajapankin tilejä, ja on noudattanut näiden osalta jatkuvaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta ja että se pystyy pyynnöstä toimittamaan merkitykselliset asiakkaan tunnistetiedot kirjeenvaihtajalaitokselle.

18 artikla

Kun on kyse liiketoimista tai liikesuhteista ulkomaisten poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden kanssa, jäsenvaltioiden on 11 artiklan mukaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset

- a) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset riskiperusteiset menettelyt sen selvittämiseksi, onko asiakas tai asiakkaan todellinen omistaja ja edunsaaja tällainen henkilö;
- b) saavat ylemmän johdon hyväksynnän liikesuhteiden aloittamiselle tai jatkamiselle tällaisten asiakkaiden kanssa;
- c) toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet sellaisen varallisuuden ja sellaisten varojen alkuperän selvittämiseksi, jotka liittyvät liikesuhteeseen tai liiketoimeen;
- d) seuraavat liikesuhdetta jatkuvasti ja tehostetusti.

19 artikla

Kun on kyse liiketoimista tai liikesuhteita kotimaisten poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden tai sellaisen henkilön kanssa, joka toimii tai on aikaisemmin toiminut kansainvälisen järjestön antamassa merkittävässä tehtävässä, jäsenvaltioiden on 11 artiklan mukaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden lisäksi edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset

- a) ovat ottaneet käyttöön asianmukaiset riskiperusteiset menettelyt sen selvittämiseksi, onko asiakas tai asiakkaan todellinen omistaja ja edunsaaja tällainen henkilö;
- b) soveltavat tällaisten henkilöiden kanssa olevissa suuririskisemmissä liikesuhteissa 18 artiklan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä.

20 artikla

Ilmoitusvelvollisten on toteutettava kohtuulliset toimenpiteet sen selvittämiseksi, ovatko henkivakuutuksen tai muun sijoitusvakuutuksen edunsaajat ja/tai tarvittaessa edunsaajan todellinen omistaja ja edunsaaja poliittisesti vaikutusvaltaisia henkilöitä. Nämä toimenpiteet on toteutettava viimeistään sinä ajankohtana, jona vakuutuksesta maksetaan korvaukset tai jona toteutetaan vakuutuksen täydellinen tai osittainen siirto. Jos on yksilöity suurempia riskejä, jäsenvaltioiden on vaadittava, että ilmoitusvelvolliset tavanomaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien toimenpiteiden toteuttamisen lisäksi

- a) ilmoittavat asiasta ylemmälle johdolle ennen vakuutuskorvausten maksamista;
- b) seuraavat koko vakuutuksenottajan kanssa olevaa liikesuhdetta tehostetusti.

21 artikla

Edellä 18, 19 ja 20 artiklassa tarkoitettuja toimenpiteitä on sovellettava myös tällaisten poliittisesti vaikutusvaltaisten henkilöiden perheenjäseniin tai tällaisten henkilöiden läheisiksi yhtiökumppaneiksi tiedettyihin henkilöihin.

22 artikla

Kun 18, 19 ja 20 artiklassa tarkoitettu henkilö ei toimi enää jäsenvaltion tai kolmannen maan antamassa merkittävässä julkisessa tehtävässä tai kansainvälisen järjestön antamassa merkittävässä tehtävässä, ilmoitusvelvolliset on veloitettava ottamaan huomioon kyseiseen henkilöön liittyvä jatkuva riski ja soveltamaan asianmukaisia ja riskiherkkiä toimenpiteitä siihen asti, kun kyseiseen henkilöön ei enää katsota liittyvän riskiä. Tämän ajanjakson on oltava vähintään 18 kuukauden pituinen.

23 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä luottolaitoksia aloittamasta tai jatkamasta kirjeenvaihtajapankkisuhteita pöytälaatikkopankin kanssa, ja niiden on vaadittava, että luottolaitokset toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, etteivät ne aloita tai jatka kirjeenvaihtajapankkisuhteita sellaisten pankkien kanssa, joiden tiedetään antavan pöytälaatikkopankkien käyttää tilejään.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa ”pöytälaatikkopankilla” tarkoitetaan luottolaitosta tai vastaavaa toimintaa harjoittavaa laitosta, joka on perustettu sellaisella lainkäyttöalueella, jolla sillä ei ole fyysistä toimipaikkaa eikä todellista johtoa, ja joka ei ole sidoksissa säänneltyyn finanssiryhmittymään.

4 JAKSO

KOLMANSIEN OSAPUOLIEN TOTEUTTAMAT TOIMENPITEET

24 artikla

Jäsenvaltiot voivat sallia, että ilmoitusvelvolliset antavat kolmansien osapuolten tehtäväksi täyttää 11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyt vaatimukset. Lopullinen vastuu vaatimusten täyttämisestä säilyy kuitenkin ilmoitusvelvollisella, joka on antanut tehtävän kolmannelle osapuolelle.

25 artikla

1. Tätä jaksoa sovellettaessa ”kolmansilla osapuolilla” tarkoitetaan 2 artiklassa lueteltuja ilmoitusvelvollisia tai muita jäsenvaltioissa tai kolmannessa maassa sijaitsevia laitoksia ja henkilöitä, jotka noudattavat tämän direktiivin vaatimuksia vastaavia asiakkaan tuntemisvelvollisuutta sekä tietojen säilyttämistä koskevia vaatimuksia ja joiden osalta valvotaan tämän direktiivin vaatimusten noudattamista VI luvun 2 jakson mukaisesti.
2. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon tiedot, jotka ovat saatavilla maantieteellisen riskin tasosta, kun ne päättävät, täyttääkö kolmas maa 1 kohdassa säädetyt edellytykset, ja niiden on siinä määrin kuin asialla on tätä direktiiviä sovellettaessa merkitystä ilmoitettava toisilleen, komissiolle sekä EPV:lle, EVLEV:lle ja EAMV:lle

asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 asiaankuuluvien säännösten mukaisesti tapauksista, joissa ne katsovat kolmannen maan täyttävän tällaiset edellytykset.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset saavat kolmannelta osapuolelta, jolle ne ovat antaneet tehtävän, tarvittavat tiedot 11 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa säädetyistä vaatimuksista.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joihin asiakas ohjataan, toteuttavat asianmukaiset toimet sen varmistamiseksi, että kolmas osapuoli viipymättä toimittaa pyynnöstä tarvittavat jäljennökset asiakkaan tai todellisen omistajan ja edunsaajan tunnistamista ja henkilöllisyyden todentamista koskevista tiedoista sekä muista näiden henkilöllisyyttä koskevista asiakirjoista.

27 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (koko ryhmää koskevien toiminta- ja valvontaperiaatteiden osalta) ja vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen (sivuliikkeiden ja tytäryritysten osalta) voi katsoa, että ilmoitusvelvollinen toteuttaa 25 artiklan 1 kohdassa ja 26 artiklassa säädetyt toimenpiteet ryhmäohjelmansa puitteissa, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

- a) ilmoitusvelvollinen käyttää samaan ryhmään kuuluvan kolmannen osapuolen toimittamia tietoja;
- b) kyseinen ryhmä soveltaa asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä, tietojen säilyttämistä koskevia sääntöjä sekä rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaohjelmia tämän direktiivin tai vastaavien sääntöjen mukaisesti;
- c) toimivaltainen viranomainen valvoo b alakohdassa tarkoitettujen vaatimusten tosiasiallista täytäntöönpanoa ryhmän tasolla.

28 artikla

Tätä jaksoa ei sovelleta ulkoistamiseen eikä asiamiessuhteisiin, kun ulkoistamispalvelun tarjoajan tai asiamiehen voidaan sopimussuhteen perusteella katsoa olevan osa ilmoitusvelvollista.

III LUKU

TODELLISIA OMISTAJIA JA EDUNSAAJIA KOSKEVAT TIEDOT

29 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet yhteisöt tai oikeussubjektit hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot todellisista omistajistaan ja edunsaajistaan ja pitävät niitä yllä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja ilmoitusvelvolliset pääsevät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin oikea-aikaisesti.

30 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien nimenomaisesti luotujen huolto-omaisuuksien (trusts) omaisuudenhoitajat hankkivat riittävät, tarkat ja ajantasaiset tiedot kyseisen huolto-omaisuuden (trust) todellisista omistajista ja edunsaajista ja pitävät niitä yllä. Tietoihin on sisällyttävä tunnistetiedot huolto-omaisuuden (trust) perustajasta, omaisuudenhoitajasta (omaisuudenhoitajista), suojelijasta (tapauksen mukaan), edunsaajista tai edunsaajien ryhmästä ja kaikista muista luonnollisista henkilöistä, jotka käyttävät tosiasiallista määräysvaltaa huolto-omaisuuteen (trust).
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että omaisuudenhoitajat ilmoittavat asemastaan ilmoitusvelvollisille, kun omaisuudenhoitaja tässä ominaisuudessaan solmii liikesuhteen tai suorittaa yksittäisen liiketoimen, joka ylittää 10 artiklan b, c ja d alakohdassa säädetty kynnysarvot.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ja ilmoitusvelvolliset pääsevät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin oikea-aikaisesti.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vastaavia toimenpiteitä kuin 1, 2 ja 3 kohdassa säädetään sovelletaan muuntotyyppeihin oikeussubjekteihin ja järjestelyihin, joilla on samanlainen rakenne ja tehtävä kuin huolto-omaisuuksilla (trusts).

IV LUKU

ILMOITUSVELVOLLISUUDET

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

31 artikla

1. Kunkin jäsenvaltion on perustettava rahanpesun selvittelykeskus rahanpesun ja terrorismin rahoituksen ehkäisemistä, havaitsemista ja tutkimista varten.
2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskuksen nimi ja osoite kirjallisesti komissiolle.
3. Rahanpesun selvittelykeskuksen on oltava kansallinen keskusyksikkö. Sen tehtävänä on vastaanottaa (ja sallituissa rajoissa pyytää), analysoida ja levittää toimivaltaisille viranomaisille tietoja, jotka liittyvät mahdolliseen rahanpesuun tai siihen liittyviin esirikoksiin tai mahdolliseen terrorismin rahoitukseen tai joiden antamista edellytetään kansallisessa lainsäädännössä tai muissa säännöksissä. Rahanpesun selvittelykeskukselle on annettava riittävät resurssit sen tehtävien hoitamiseen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksella on käytettävissään suoraan tai välillisesti ja riittävän nopeasti sellaiset rahoitukselliset, hallinnolliset ja lainvalvontaa koskevat tiedot, joita se tarvitsee tehtäviensä asianmukaiseen hoitamiseen. Lisäksi rahanpesun selvittelykeskusten on vastattava tietopyyntöihin, joita lainvalvontaviranomaiset esittävät niiden omassa jäsenvaltiossa, jollei tosiasioiden perusteella ole syytä olettaa, että tällaisten tietojen antamisella olisi kielteisiä vaikutuksia käynnissä oleviin tutkimuksiin tai analyysihin tai että olisi kyse poikkeuksellisista olosuhteista, joissa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä niihin tarkoituksiin nähden, joihin niitä on pyydetty.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskuksella on valtuudet toteuttaa kiireellisiä toimia joko suoraan tai välillisesti, kun on syytä epäillä, että liiketoimi liittyy rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, keskeyttääkseen liiketoimen tai kieltääkseen sen jatkamisen, jotta liiketoimi voidaan analysoida ja epäily vahvistaa.
6. Rahanpesun selvittelykeskuksen analyysitehtävään on kuuluttava operatiivinen analyysi, jonka painopiste on yksittäisissä tapauksissa ja erityistavoitteissa, sekä strateginen analyysi, jossa käsitellään rahanpesun ja terrorismin rahoituksen suuntauksia ja malleja.

32 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset ja tarvittaessa niiden johtajat ja työntekijät tekevät täysimittaista yhteistyötä
 - a) ilmoittamalla asiasta viipymättä ja omasta aloitteestaan rahanpesun selvittelykeskukselle, kun tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluva laitos tai henkilö tietää tai epäilee tai kun sillä tai hänellä on järkevät syyt epäillä, että varat ovat rikollisen toiminnan tuottamaa hyötyä tai liittyvät terrorismin rahoitukseen, ja vastaamalla tällaisissa tapauksissa viipymättä rahanpesun selvittelykeskuksen lisätietopyyntöihin;
 - b) toimittamalla viipymättä rahanpesun selvittelykeskukselle sen pyynnöstä kaikki tarvittavat tiedot sovellettavassa lainsäädännössä säädettyjen menettelyjen mukaisesti.
2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot on toimitettava sen jäsenvaltion rahanpesun selvittelykeskukselle, johon tiedot toimittava laitos tai henkilö on sijoittautunut. Tietojen toimittamisesta vastaa 8 artiklan 4 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti nimitettävä henkilö tai henkilöt.

33 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 32 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden osalta nimetä kyseisen alan sopivan itsesääntelyelimen viranomaiseksi, joka vastaanottaa 32 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut tiedot.

Nimetyt itsesääntelyelimen on ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa toimitettava tiedot rahanpesun selvittelykeskukselle viipymättä ja niiden alkuperäisessä muodossa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 kohdan soveltamista.

2. Jäsenvaltiot eivät saa soveltaa 32 artiklan 1 kohdassa säädettyjä velvollisuuksia notaareihin, muihin itsenäisiin lakimiesammattin harjoittajiin, tilintarkastajiin, ulkopuolisiin kirjanpitäjiin ja veroneuvojiin niiden tietojen osalta, joita nämä ovat saaneet joltakin asiakkaaltaan tai jostakin asiakkaastaan selvittäessään asiakkaalleen tämän oikeudellista asemaa tai suorittaessaan kyseistä asiakasta koskevaa puolustus- tai edustamistehtävää oikeuskäsittelyssä tai oikeuskäsittelyyn liittyen, mukaan luettuna oikeudenkäynnin käynnistämistä tai oikeudenkäynnin välttämistä koskeva neuvonta, riippumatta siitä saadaanko tai hankitaanko tällaiset tiedot ennen tällaista käsittelyä, sen aikana tai sen jälkeen.

34 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset eivät toteuta liiketoimia, joiden ne tietävät tai epäilevät liittyvän rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, ennen kuin ne ovat saaneet päätökseen 32 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaiset tarvittavat toimet.

Jäsenvaltioiden lainsäädännön mukaisesti voidaan antaa ohjeita olla suorittamatta tällaisia liiketoimia.

2. Jos tällaisen liiketoimen epäillään liittyvän rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen ja jos sen toteuttamatta jättäminen tällä tavoin on mahdotonta tai todennäköisesti vaikeuttaisi yrityksiä jäljittää epäillyn rahanpesujärjestelyn tai terrorismin rahoitusjärjestelyn edunsaajia, kyseisten ilmoitusvelvollisten on ilmoitettava rahanpesun selvittelykeskukselle asiasta viipymättä liiketoimen jälkeen.

35 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 45 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset viipymättä toimittavat rahanpesun selvittelykeskukselle ilmoitusvelvollisia koskevien tarkastusten yhteydessä tai muulla tavoin mahdollisesti selville saamansa tiedot, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lainsäädännön nojalla toimivaltaiset pörssi-, valuutta- ja rahoitusjohdannaismarkkinoiden valvontaelimet ilmoittavat rahanpesun selvittelykeskukselle selville saamansa tiedot, jotka saattavat liittyä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen.

36 artikla

Ilmoitusvelvollisen tai sen työntekijän tai johtajan vilpittömässä mielessä 32 artiklan 1 kohdan ja 33 artiklan mukaisesti tekemä ilmoitus 32 ja 33 artiklassa tarkoitetuista tiedoista ei merkitse sopimukseen eikä lakiin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin perustuvan tietojen ilmaisemista koskevan rajoituksen rikkomista, eikä ilmoitusvelvollista, sen johtajia tai työntekijöitä voida asettaa minkäänlaiseen vastuuseen tällä perusteella.

37 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet suojellakseen ilmoitusvelvollisen työntekijöitä, jotka ilmoittavat rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista epäilyistä joko sisäisesti tai rahanpesun selvittelykeskukselle, uhkilta tai vihamielisiltä teoilta.

2 JAKSO

TIETOJEN ILMAISEMISEN KIELTÄMINEN

38 artikla

1. Ilmoitusvelvolliset sekä niiden johtajat ja työntekijät eivät saa ilmaista kyseiselle asiakkaalle tai muille kolmansille henkilöille, että tietoja on toimitettu 32 ja

33 artiklan mukaisesti tai että rahanpesua tai terrorismin rahoitusta tutkitaan tai saatetaan tutkia.

2. Edellä 1 kohdassa säädetty kielto ei koske tietojen ilmaisemista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, itsesääntelyelimet mukaan luettuina, tai tietojen ilmaisemista lainvalvontatarkoituksiin.
3. Edellä 1 kohdassa säädetty kielto ei estä jäsenvaltioista olevien laitosten tai tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia asettavien kolmansien maiden laitosten välistä tietojen ilmaisemista, jos kyseiset laitokset kuuluvat samaan ryhmään.
4. Edellä 1 kohdassa säädetty kielto ei estä tietojen ilmaisemista 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden henkilöiden tai tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia asettavien kolmansien maiden henkilöiden välillä, jotka harjoittavat ammattitoimintaa joko työntekijöinä tai muussa asemassa saman oikeussubjektin tai verkoston sisällä.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa ”verkostolla” tarkoitetaan laajempaa rakennetta, johon henkilö kuuluu ja joka on yhteisen omistuksen, johdon tai valvonnan alainen.
5. Kun on kyse 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa sekä 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista laitoksista tai henkilöistä sellaisissa tapauksissa, jotka liittyvät samaan asiakkaaseen ja samaan liiketoimeen, jossa on osallisena kaksi tai useampia laitoksia tai henkilöitä, 1 kohdassa säädetty kielto ei estä tietojen ilmaisemista asianomaisten laitosten tai henkilöiden välillä, jos ne sijaitsevat jäsenvaltiossa tai sellaisessa kolmannessa maassa, joka on asettanut tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia vastaavia vaatimuksia, ja jos ne kuuluvat samaan ammattiryhmään ja niitä koskevat vastaavat salassapitovelvollisuutta ja henkilötietojen suojaa koskevat velvollisuudet.
6. Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettut henkilöt yrittävät saada asiakkaan luopumaan osallistumisesta laittomaan toimintaan, tätä ei pidetä 1 kohdassa tarkoitettuna tietojen ilmaisemisena.

V LUKU

TIETOJEN SÄILYTTÄMINEN JA TILASTOTIEDOT

39 artikla

Jäsenvaltioiden on vaadittava ilmoitusvelvollisia säilyttämään kansallisen lainsäädännön mukaisesti seuraavat asiakirjat ja tiedot, jotta rahanpesun selvittelykeskus tai muut toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää niitä mahdollisen rahanpesun tai terrorismin rahoituksen ehkäisemiseen, havaitsemiseen ja tutkimiseen:

- a) asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevien menettelyjen osalta jäljennökset tai viitetiedot vaadituista asiakirjoista viiden vuoden ajan asiakassuhteen päättymisestä. Tämän ajanjakson päätyttyä henkilötiedot on poistettava, jollei toisin säädetä kansallisessa lainsäädännössä, jossa on vahvistettava, missä olosuhteissa ilmoitusvelvolliset voivat jatkaa tai ovat velvollisia jatkamaan tietojen säilyttämistä. Jäsenvaltiot voivat sallia säilyttämisen jatkamisen tai vaatia sitä ainoastaan, jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen ehkäiseminen, havaitseminen tai tutkiminen sitä edellyttää. Tietoja saa säilyttää enintään kymmenen vuoden ajan liikesuhteen päättymisestä;
- b) liikesuhteiden ja -toimien osalta alkuperäisistä asiakirjoista tai niiden sellaisista jäljennöksistä muodostuvat asiakirja-aineistot, joita sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti voidaan käyttää todisteina oikeudenkäynnissä, vähintään viiden vuoden ajan joko liiketoimien suorittamisesta tai liikesuhteen päättymisestä sen mukaan, kumpi näistä ajanjaksoista on lyhyempi. Ajanjakson päätyttyä henkilötiedot on poistettava, jollei toisin säädetä kansallisessa lainsäädännössä, jossa on vahvistettava, missä olosuhteissa ilmoitusvelvolliset voivat jatkaa tai ovat velvollisia jatkamaan tietojen säilyttämistä. Jäsenvaltiot voivat sallia säilyttämisen jatkamisen tai vaatia sitä ainoastaan, jos rahanpesun tai terrorismin rahoituksen ehkäiseminen, havaitseminen tai tutkiminen sitä edellyttää. Tietoja saa säilyttää enintään kymmenen vuoden ajan liiketoimien suorittamisesta tai liikesuhteen päättymisestä sen mukaan, kumpi näistä ajanjaksoista päättyy aiemmin.

40 artikla

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että niiden alueella toimivilla ilmoitusvelvollisilla on käytössään järjestelmät, joiden avulla ne pystyvät vastaamaan viipymättä ja tyhjentävästi rahanpesun selvittelykeskuksen tai muun niiden kansallisen lainsäädännön mukaisen viranomaisen esittämään tiedusteluun siitä, onko ilmoitusvelvollinen parhaillaan tai onko se viiden viimeksi kuluneen vuoden aikana ollut liikesuhteessa tiettyyn luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön ja mikä on liikesuhteen luonne.

41 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava 7 artiklan mukaisten kansallisten riskinarviointiensa valmistelua varten, että ne pystyvät tarkastelemaan rahanpesun tai terrorismin rahoituksen torjuntajärjestelmiensä tehokkuutta ylläpitämällä kattavia tilastoja kyseisten järjestelmien tehokkuuteen vaikuttavista seikoista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tilastoihin on sisällyttävä
 - a) tiedot, joilla mitataan tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien eri alojen kokoa ja merkitystä, mukaan luettuina yhteisöjen ja henkilöiden määrä kullakin alalla ja kunkin alan taloudellinen merkitys;
 - b) tiedot, joilla mitataan rahanpesun ja terrorismin rahoituksen kansallisen torjuntajärjestelmän puitteissa tehtyjä ilmoituksia, tutkimuksia ja oikeudenkäyntejä, mukaan luettuina rahanpesun selvittelykeskukselle epäilyttävistä liiketoimista tehtyjen ilmoitusten lukumäärä ja kyseisten ilmoitusten seuranta sekä vuotuiset tiedot tutkittujen tapausten, syytteesen

asetettujen henkilöiden ja rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista rikoksista tuomittujen henkilöiden lukumäärästä ja jäädytetyn, takavarikoidun tai menetetyksi tuomitun omaisuuden euromääräinen arvo.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilastoraporteista julkaistaan yhteenveto, ja toimitettava 2 kohdassa tarkoitetut tilastot komissiolle.

VI LUKU

TOIMINTAPERIAATTEET, MENETTELYT JA VALVONTA

1 JAKSO

SISÄISET MENETTELYT, KOULUTUS JA PALAUTE

42 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvolliset, jotka ovat osa ryhmää, panevat täytäntöön koko ryhmää koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt, mukaan luettuina tietosuojaperiaatteet sekä ryhmän sisäistä tietojenvaihtoa koskevat toimintaperiaatteet ja menettelyt rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi. Nämä toimintaperiaatteet ja menettelyt on pantava tehokkaasti täytäntöön jäsenvaltioissa ja kolmansissa maissa sijaitsevissa sivuliikkeissä ja enemmistöomisteisissa tytäryrityksissä.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun ilmoitusvelvollisilla on sivuliikkeitä tai enemmistöomisteisia tytäryrityksiä sellaisissa kolmansissa maissa, joissa rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevat vähimmäisvaatimukset ovat lievempiä kuin kyseisessä jäsenvaltiossa, niiden kolmansissa maissa sijaitsevat sivuliikkeet ja enemmistöomisteiset tytäryritykset panevat kyseisen jäsenvaltion vaatimukset täytäntöön, tietosuoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina, siinä määrin kuin kolmannen maan säännökset ja määräykset sen sallivat.
3. Jäsenvaltioiden, EPV:n, EVLEV:n ja EAMV:n on ilmoitettava toisilleen tapauksista, joissa kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdassa edellytettyjen toimenpiteiden toteuttamista ja joissa voitaisiin pyrkiä ratkaisuun koordinoitulla toiminnalla.
4. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että silloin kun kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytettyjen toimenpiteiden toteuttamista, ilmoitusvelvolliset toteuttavat lisätoimenpiteitä torjuakseen tehokkaasti rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskin ja ilmoittavat asiasta kotijäsenvaltion valvontaviranomaisille. Jos lisätoimenpiteet eivät ole riittäviä, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on harkittava muita valvontatoimia, tarvittaessa myös sitä, että finanssiryhmittymää vaaditaan lakkauttamaan toimintansa kyseisessä vastaanottavassa maassa.

5. EPV, EVLEV ja EAMV laativat luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joissa yksilöidään, minkätyyppisiä tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen lisätoimenpiteiden ovat ja mitä vähimmäistoimia 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten on toteutettava, jos kolmannen maan lainsäädännössä ei sallita 1 ja 2 kohdassa edellytettujen toimenpiteiden toteuttamista. EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
6. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 5 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.
7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ryhmän sisäinen tietojenvaihto sallitaan sillä edellytyksellä, että se ei vaikuta tutkimukseen tai analyysiin, jonka rahanpesun selvittelykeskus tai muut toimivaltaiset viranomaiset suorittavat mahdollisesta rahanpesusta tai terrorismin rahoituksesta kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
8. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/110/EY²³ määritellyt sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/64/EY²⁴ määritellyt maksupalvelujen tarjoajat, jotka ovat sijoittautuneet niiden alueelle ja joiden kotipaikka sijaitsee toisessa jäsenvaltiossa tai unionin ulkopuolella, nimittävät keskitetyn yhteyspisteen alueelleen valvomaan rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevien sääntöjen noudattamista.
9. EPV, EVLEV ja EAMV laativat teknisten sääntelystandardien luonnokset sellaisten olosuhteiden määrittämisperusteista, joissa 8 kohdan mukaisen keskitetyn yhteyspisteen perustaminen on asianmukaista, sekä tällaisen yhteyspisteen tehtävistä. EPV, EVLEV ja EAMV toimittavat teknisten sääntelystandardien luonnokset komissiolle kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
10. Siirretään komissiolle valta hyväksyä 9 kohdassa tarkoitettujen teknisten sääntelystandardien asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 10–14 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

43 artikla

1. Jäsenvaltioiden on vaadittavat ilmoitusvelvollisia toteuttamaan toimenpiteet, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden riskeihin, luonteeseen ja kokoon nähden, jotta niiden asianomaiset työntekijät olisivat tietoisia tämän direktiivin nojalla annetuista säännöksistä, tietosuoja koskevat vaatimukset mukaan luettuina.

Näihin toimenpiteisiin on kuuluttava asianomaisten työntekijöiden osallistuminen jatkuviin erityiskoulutusohjelmiin, jotka auttavat heitä tunnistamaan rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen mahdollisesti liittyvät toimet ja joissa heitä ohjeistetaan, miten tällaisissa tapauksissa on toimittava.

²³ EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

²⁴ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

Jos 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdassa lueteltuihin ammattiryhmiin kuuluva luonnollinen henkilö harjoittaa ammattitoimintaansa oikeushenkilön työntekijänä, tämän jakson velvoitteita sovelletaan kyseiseen oikeushenkilöön eikä kyseiseen luonnolliseen henkilöön.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvollisilla on käytettävissään ajantasaista tietoa rahanpesijöiden tai terrorismin rahoittajien menetelmistä sekä seikoista, joiden avulla epäilyttävät liiketoimet voidaan tunnistaa.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että epäilyistä rahanpesua tai terrorismin rahoitusta koskevista tapauksista laadittavien ilmoitusten vaikutuksesta ja seurannasta annetaan mahdollisuuksien mukaan oikea-aikaista palautetta.

2 JAKSO

VALVONTA

44 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että valuutanvaihtotoimistoilla ja huolto-omaisuus- (trust) ja yrityspalvelujen tarjoajilla on oltava toimilupa tai niiden on oltava rekisteröityjä ja että rahapelipalvelujen tarjoajilla on oltava toimilupa.
2. Jäsenvaltioiden on vaadittava toimivaltaisia viranomaisia varmistamaan, että 1 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen liiketoimintaa todellisuudessa tai tulevaisuudessa johtavat henkilöt tai niiden todelliset omistajat ja edunsaajat ovat soveliaita ja luotettavia.
3. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b, d ja e alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat tarvittavat toimenpiteet, joilla estetään rikollisia ja heidän yhteistyökumppaneitaan omistamasta huomattavaa tai määräysvallan tuottavaa osuutta, olemasta tällaisen osuuden todellisia omistajia ja edunsaajia tai toimimasta johtotehtävissä kyseisissä ilmoitusvelvollisissa.

45 artikla

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että toimivaltaiset viranomaiset valvovat tehokkaasti tämän direktiivin vaatimusten noudattamista ja toteuttavat tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisilla viranomaisilla on riittävät valtuudet, muun muassa valtuudet vaatia esittämään kaikki tiedot, joilla on merkitystä vaatimusten noudattamisen seurannassa ja tarkastusten suorittamisessa, ja että niillä on riittävät taloudelliset, tekniset ja henkilöresurssit tehtäviensä hoitamiseen. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseisten viranomaisten henkilöstö ylläpitää korkeaa ammatillista tasoa, luottamuksellisuutta ja tietosuojaa

koskevat normit mukaan luettuina, ja että se on erittäin luotettava ja asianmukaisella tavalla pätevä.

3. Luotto- ja finanssilaitosten sekä rahapelipalvelujen tarjoajien osalta toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava laajemmat valvontavaltuudet, erityisesti mahdollisuus suorittaa paikalla tehtäviä tarkastuksia.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset, joilla on sivuliikkeitä tai tytäryrityksiä muissa jäsenvaltioissa, noudattavat kyseisen toisen jäsenvaltion kansallisia säännöksiä, jotka liittyvät tähän direktiiviin.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaiset, johon sivuliike tai tytäryritys on sijoittautunut, tekee yhteistyötä sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jossa ilmoitusvelvollisella on kotipaikka, sen varmistamiseksi, että tämän direktiivin vaatimusten noudattamista valvotaan tehokkaasti.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset, jotka noudattavat valvonnassa riskialttiuteen perustuvaa lähestymistapaa,
 - a) käsittävät selkeästi omassa maassaan esiintyvät rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskit;
 - b) pääsevät toimitiloista ja niiden ulkopuolelta kaikkiin merkityksellisiin tietoihin, jotka koskevat ilmoitusvelvollisten asiakkaisiin, tuotteisiin ja palveluihin liittyviä kansallisia ja kansainvälisiä riskejä; ja
 - c) päättävät toimitiloissa ja niiden ulkopuolella toteutettavien valvontatoimien tiheydestä ja perusteellisuudesta ilmoitusvelvollisen riskiprofiilin sekä kyseisessä maassa esiintyvien rahanpesun ja terrorismin rahoituksen riskien perusteella.
7. Arviointia, joka tehdä rahanpesua ja terrorismin rahoitusta koskevasta ilmoitusvelvollisen riskiprofiilista, vaatimustenvastaisuuden riski mukaan luettuna, on tarkasteltava uudelleen määräajoin sekä silloin, kun ilmoitusvelvollisen johdossa ja toiminnassa esiintyy merkittäviä tapahtumia tai muutoksia.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon ilmoitusvelvolliselle sallitun harkintavallan ja tarkastelevat asianmukaisesti tämän harkintavallan perustana olevia riskinarviointeja sekä kyseisen yksikön toimintaperiaatteiden, sisäisten tarkastusten ja menettelyjen riittävyttä ja täytäntöönpanoa.
9. Edellä 2 artiklan 1 kohdan 3 alakohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettujen ilmoitusvelvollisten osalta jäsenvaltiot voivat sallia, että itsesääntelyelimet suorittavat 1 kohdassa tarkoitetut tehtävät, jos ne noudattavat 2 kohdassa asetettuja vaatimuksia.
10. EPV, EVLEV ja EAMV antavat toimivaltaisille viranomaisille osoitetut asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaiset ohjeet tekijöistä, jotka on otettava huomioon riskialttiuden perusteella toteutettavassa valvonnassa. Erityistä huomiota olisi

kiinnitettävä liiketoiminnan luonteeseen ja kokoon, ja erityistoimenpiteitä olisi suunniteltava sellaisia tapauksia varten, joissa niiden käyttö on asianmukaista ja oikeasuhteista. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.

3 JAKSO

YHTEISTYÖ

I ALAJAKSO

KANSALLINEN YHTEISTYÖ

46 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päätöksentekijöillä, rahanpesun selvittelykeskuksella, lainvalvontaviranomaisilla, valvontaviranomaisilla ja muilla rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan osallistuvilla toimivaltaisilla viranomaisilla on tehokkaat mekanismit, joilla ne voivat tehdä yhteistyötä ja koordinoida kansallisesti toimintaperiaatteiden ja toiminnan kehittämistä ja toteuttamista rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjumiseksi.

II ALAJAKSO

YHTEISTYÖ EPV:N, EVLEV:N JA EAMV:N KANSSA

47 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava EPV:lle, EVLEV:lle ja EAMV:lle kaikki tiedot, joita nämä tarvitsevat tämän direktiivin mukaisten tehtäviensä hoitamiseen.

III ALAJAKSO

YHTEISTYÖN RAHANPESUN SELVITTELYKESKUSTEN JA EUROOPAN KOMISSION KANSSA

48 artikla

Komissio antaa tarvittaessa apua helpottaakseen koordinoitua, muun muassa rahanpesun selvittelykeskusten välistä tietojenvaihtoa unionissa. Se voi pitää säännöllisesti kokouksia kansallisten rahanpesun selvittelykeskusten edustajien kanssa yhteistyön helpottamiseksi ja näkemysten vaihtamiseksi yhteistyöhön liittyvissä kysymyksissä.

49 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden kansalliset rahanpesun selvittelykeskukset tekevät mahdollisimman paljon keskinäistä yhteistyötä riippumatta siitä, ovatko ne hallinto-, lainvalvonta- vai oikeusviranomaisia vai näiden sekamuotoja.

50 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset vaihtavat oma-aloitteisesti tai pyynnöstä kaikki tiedot, joilla voi olla merkitystä niiden käsitellessä tai analysoidessa tietoja tai tehdessä tutkimuksia, jotka koskevat rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen liittyviä liiketoimia ja niihin osallistuvia luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä. Pyyntöön on sisällyttävä merkitykselliset tosiseikat, taustatiedot, pyynnön perustelut ja pyydettyjen tietojen käyttötarkoitus.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskus, jolle pyyntö esitetään, velvoitetaan käyttämään kaikkia kansallisia valtuuksiaan tietojen saamiseksi ja analysoimiseksi, kun se vastaa 1 kohdassa tarkoitettuun toisen unioniin sijoittautuneen rahanpesun selvittelykeskuksen esittämään tietopyyntöön. Rahanpesun selvittelykeskuksen, jolle pyyntö esitetään, on vastattava siihen ajoissa, ja sekä pyynnön esittäneen että pyynnön vastaanottaneen rahanpesun selvittelykeskuksen on käytettävä tietojenvaihdossa turvallisia digitaalisia välineitä aina kun se on mahdollista.
3. Rahanpesun selvittelykeskus voi kieltäytyä antamasta tietoja, jotka voisivat häiritä pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa suoritettavana olevaa rikostutkintaa, tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, joissa tietojen ilmaiseminen olisi selvässä epäsuhteessa luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön tai kyseisen jäsenvaltion oikeutettuihin etuihin nähden tai merkityksetöntä niihin tarkoituksiin nähden, joihin niitä on pyydetty. Tällainen kieltäytyminen on perusteltava pyynnön esittäneelle rahanpesun selvittelykeskukselle asianmukaisesti.

51 artikla

Edellä olevien 49 ja 50 artiklan nojalla saatuja tietoja ja asiakirjoja on käytettävä tässä direktiivissä säädettyjen rahanpesun selvittelykeskuksen tehtävien suorittamiseksi. Toimittaessaan tietoja ja asiakirjoja 49 ja 50 artiklan mukaisesti rahanpesun selvittelykeskus voi asettaa tietojen käytölle rajoituksia ja ehtoja. Rahanpesun selvittelykeskuksen, joka vastaanottaa tiedot, on noudatettava näitä rajoituksia ja ehtoja. Tämä ei vaikuta tietojen käyttöön rikostutkinnoissa ja syytteissä, jotka liittyvät rahanpesun selvittelykeskuksen tehtäviin ehkäistä, havaita ja tutkia rahanpesua ja terrorismin rahoitusta.

52 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rahanpesun selvittelykeskukset toteutettavat kaikki tarvittavat toimenpiteet, turvallisuustoimenpiteet mukaan luettuina, sen varmistamiseksi, että mitkään muut viranomaiset, virastot tai yksiköt eivät saa käyttöönsä 49 ja 50 artiklan säännösten nojalla toimitettuja tietoja, jollei tiedot toimittava rahanpesun selvittelykeskus ole hyväksynyt sitä ennakolta.

53 artikla

1. Jäsenvaltioiden on kannustettava rahanpesun selvittelykeskuksiaan käyttämään suojattuja tiedonvälityskanavia rahanpesun selvittelykeskusten välillä sekä keskitettyä FIU.net-tietokoneverkkoa.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset tekevät yhteistyötä kehittyneen tekniikan käytössä suorittaakseen tässä direktiivissä säädettyt tehtävänsä. Rahanpesun selvittelykeskusten on voitava tällaisen tekniikan avulla sovittaa tietonsa nimettömästi yhteen muiden rahanpesun selvittelykeskusten tietojen kanssa varmistaen henkilötietojen täyden suojan, jotta kyseiset selvittelykeskukset voivat jäljittää niitä kiinnostavat kohteet muissa jäsenvaltioissa ja yksilöidä niiden tulot ja varat.

54 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden rahanpesun selvittelykeskukset tekevät yhteistyötä Europolin kanssa analyseissä, joilla on rajatylittävä ulottuvuus ja jotka koskevat vähintään kahta jäsenvaltiota.

4 JAKSO

SEURAAMUKSET

55 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ilmoitusvelvolliset voidaan saattaa vastuuseen tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomisesta.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset voivat toteuttaa asianmukaiset hallinnolliset toimenpiteet ja määrätä hallinnollisia seuraamuksia, jos ilmoitusvelvolliset rikkovat tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi annettuja kansallisia sääntöjä, ja että nämä viranomaiset varmistavat niiden soveltamisen, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta määrätä rikosoikeudellisia seuraamuksia. Toimenpiteiden ja seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun velvollisuudet koskevat oikeushenkilöitä, seuraamuksia voidaan soveltaa ylimmän hallintoelimen jäseniin tai muihin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomisesta.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisille viranomaisilla on kaikki tutkintavaltuudet, jotka ovat tarpeen niiden tehtävien hoitamiseksi. Käyttäessään seuraamusvaltuuksiaan toimivaltaisten viranomaisten on oltava tiiviissä yhteistyössä keskenään sen varmistamiseksi, että seuraamuksilla tai hallinnollisilla toimenpiteillä saavutetaan halutut vaikutukset, ja koordinoitava toimintansa käsitellessään rajatylittäviä tapauksia.

56 artikla

1. Tätä artiklaa sovelletaan ainakin sellaisissa tilanteissa, joissa ilmoitusvelvolliset ovat järjestelmällisesti jättäneet täyttämättä seuraavien artiklojen vaatimuksia:
 - a) 9–23 artikla (asiakkaan tuntemisvelvollisuus);
 - b) 32, 33 ja 34 artikla (epäilyttävistä liiketoimista ilmoittaminen);
 - c) 39 artikla (tietojen säilyttäminen); ja
 - d) 42 ja 43 artikla (sisäiset tarkastukset).
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että hallinnollisiin seuraamuksiin ja toimenpiteisiin, joita voidaan soveltaa 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, kuuluvat ainakin seuraavat:
 - a) julkinen lausuma, jossa ilmoitetaan kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ja rikkomisen luonne;
 - b) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkominen ja olemaan toistamatta sitä;
 - c) toimiluvan peruuttaminen, jos ilmoitusvelvollisella on oltava toimilupa;
 - d) väliaikainen kieltäminen, jolla kielletään ketä tahansa ilmoitusvelvollisen ylimmän hallintoelimen jäsentä, jota pidetään vastuussa olevana, hoitamasta tehtäviään laitoksissa;
 - e) kun on kyse oikeushenkilöstä, hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään 10 prosenttia kyseisen oikeushenkilön vuotuisesta kokonaisliikevaihdosta edellisenä tilikautena;
 - f) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, enintään 5 000 000 euron suuriset hallinnolliset taloudelliset seuraamukset tai niissä jäsenvaltioissa, joissa euro ei ole virallinen valuutta, vastaava arvo kansallisena valuuttana tämän direktiivin voimaantulopäivänä;
 - g) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset, jotka ovat enintään kaksi kertaa niin suuret kuin rikkomisella saadut voitot tai vältetyt tappiot, jos ne voidaan määrittää.

Jos kyseinen oikeushenkilö on emoyrityksen tytäryritys, vuotuisena kokonaisliikevaihtona on e alakohtaa sovellettaessa perimmäisen emoyrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen mukainen vuotuinen kokonaisliikevaihto edellisenä tilikautena.

57 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset julkistavat viipymättä kaikki tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi hyväksytyjen kansallisten säännösten rikkomisesta aiheutuvat seuraamukset tai toimenpiteet, mukaan luettuina tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä rikkomisesta

vastuussa olevien henkilöiden nimet, paitsi siinä tapauksessa, että julkistaminen uhkaksi vakavasti finanssimarkkinoiden vakautta. Jos julkistaminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa osapuolille, toimivaltaisten viranomaisten on julkistettava seuraamukset ilman nimiä.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyypistä ja hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset olosuhteet, mukaan luettuina seuraavat:
 - a) rikkomisen vakavuus ja kesto;
 - b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
 - c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön varallisuus, jonka osoittavat kyseisen henkilön kokonaisliikevaihto tai kyseisen henkilön vuosiansiot;
 - d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos ne ovat määritettävissä;
 - e) rikkomisen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
 - f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön halukkuus tehdä yhteistyötä toimivaltaisen viranomaisen kanssa;
 - g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.
3. EPV, EVLEV ja EAMV antavat toimivaltaisille viranomaisille osoitetut asetuksen (EU) N:o 1093/2010, asetuksen (EU) N:o 1094/2010 ja asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaiset ohjeet 2 artiklan 1 kohdan 1 ja 2 alakohdassa tarkoitettuihin ilmoitusvelvollisiin sovellettavien hallinnollisten seuraamusten ja toimenpiteiden tyypistä ja niihin sovellettavien hallinnollisten taloudellisten seuraamusten suuruudesta. Ohjeet annetaan kahden vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä.
4. Oikeushenkilöiden osalta jäsenvaltioiden on varmistettava, että ne voidaan saattaa vastuuseen 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista rikkomisista, jotka on niiden hyödyksi itsenäisesti tai osana oikeushenkilön organisaatiota toimien toteuttanut kuka tahansa henkilö, jolla on oikeushenkilössä johtava asema, joka perustuu johonkin seuraavista:
 - a) valtaan edustaa oikeushenkilöä;
 - b) valtuuteen tehdä päätöksiä oikeushenkilön puolesta; tai
 - c) valtuuteen käyttää määräysvaltaa oikeushenkilössä.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettujen tapausten lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että oikeushenkilö voidaan saattaa vastuuseen, jos 4 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden harjoittaman ohjauksen tai valvonnan puutteellisuus on mahdollistanut sen, että

oikeushenkilön alaisena toimiva henkilö on voinut toteuttaa 56 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut rikkomiset kyseisen oikeushenkilön hyödyksi.

58 artikla

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaiset viranomaiset luovat tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan toimivaltaisille viranomaisille tämän direktiivin kansallisten täytäntöönpanosäännösten rikkomisista.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin mekanismeihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:
 - a) erityismenettelyt rikkomisia koskevien ilmoitusten vastaanottamista ja niihin liittyviä jatkotoimia varten;
 - b) laitosten sellaisten työntekijöiden asianmukainen suojeleminen, jotka ilmoittavat laitoksessa tehdyistä rikkomisista;
 - c) säännösten rikkomisesta ilmoittavan henkilön henkilötietojen suojaaminen ja sen luonnollisen henkilön henkilötietojen suojaaminen, jonka väitetään olevan vastuussa rikkomisesta, direktiivissä 95/46/EY vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.
3. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että ilmoitusvelvollisilla on käytössään asianmukaiset menettelyt työntekijöitään varten, jotta nämä voivat ilmoittaa rikkomisista sisäisesti erityisen riippumattoman ja nimettömän kanavan kautta.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

59 artikla

Komissio laatii neljän vuoden kuluessa tämän direktiivin voimaantulopäivästä kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja antaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

60 artikla

Kumotaan direktiivit 2005/60/EY ja 2006/70/EY [*lisätään päivämäärä – 61 artiklan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin päivämäärän jälkeinen päivä*].

Viittauksia kumottuihin direktiiveihin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä IV olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

61 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [*kahden vuoden kuluttua sen hyväksymisestä*]. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset komissiolle kirjallisina.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

62 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

63 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Jäljempänä olevassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään riskimuuttujat, jotka ilmoitusvelvollisten on otettava huomioon päättäessään, missä määrin sovelletaan asiakkaan tuntemisvelvollisuutta koskevia toimenpiteitä 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

- i) Tilin tai liikesuhteen tarkoitus;
- ii) rahamäärä, joka asiakkaan on tarkoitus tallettaa, tai toteutettujen liiketoimien suuruus;
- iii) liikesuhteen säännöllisyys tai kesto.

LIITE II

Jäljempänä olevassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 14 artiklassa tarkoitetun mahdollisesti vähäisemmän riskin osatekijät ja näyttötyypit.

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) julkisen kaupankäynnin kohteena olevat yhteisöt, joihin sovelletaan (joko pörssisääntöjen perusteella tai lakisääteisesti taikka valvottavissa olevien välineiden perusteella) tiedonantovelvollisuutta, joka edellyttää todellisen omistajan ja edunsaajan riittävää läpinäkyvyyttä;
 - b) julkishallinnon yksiköt tai julkiset yritykset;
 - c) asiakkaat, joiden asuinpaikkana on 3 kohdassa määritetty maantieteellinen vähäisemmän riskin alue.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) henkivakuutus sopimukset, joissa vakuutusmaksu on pieni;
 - b) eläkevakuutus sopimusjärjestelyt, jos näihin sopimuksiin ei liity lauseketta ennaikaisesta takaisinostosta eikä niitä voida käyttää lainan vakuutena;
 - c) eläke-etuuksia työntekijöille tarjoavat eläke-, eläkkeellesiirtymis- tai vastaavat järjestelyt, joiden maksut vähennetään palkasta ja joiden säännöt eivät salli sitä, että jäsen siirtää saamansa etuudet toiselle;
 - d) finanssituotteet tai -palvelut, joilla tuotetaan asianmukaisesti määriteltyjä ja rajattuja palveluja tietyn tyyppisille asiakkaille ja joiden yhteydessä tavoitteena on parantaa saatavuutta taloudellisen osallisuuden lähtökohdista;
 - e) tuotteet, joiden tapauksessa rahanpesun tai terrorismin rahoituksen riskiä hallitaan muiden tekijöiden avulla, esimerkiksi asettamalla rajat rahakortille ja edellyttämällä omistajuutta koskevaa avoimuutta (esimerkiksi sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamista, harjoittamista ja toiminnan vakauden valvontaa käsittelevässä direktiivissä 2009/110/EY määritellyn sähköisen rahan tietyt tyypit).
- 3) Maantieteelliset riskitekijät:
 - a) muut EU:n jäsenvaltiot;
 - b) kolmannet maat, joissa on käytössä toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan tarkoitettuja järjestelmiä;
 - c) kolmannet maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on vain vähän lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
 - d) kolmannet maat, joihin sovelletaan FATF:n suositusten mukaisia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaa koskevia vaatimuksia ja jotka ovat tosiasiallisesti soveltaneet kyseisiä vaatimuksia ja joihin tosiasiallisesti

kohdistuu suositusten mukaista valvontaa kyseisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.

LIITE III

Jäljempänä olevassa ei-tyhjentävässä luettelossa esitetään 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun mahdollisesti suuremman riskin osatekijät ja näyttötyypit.

- 1) Asiakkaaseen kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) liikesuhde toteutetaan epätavallisissa olosuhteissa;
 - b) asiakkaiden asuinpaikkana on 3 kohdassa määritetty maa;
 - c) oikeushenkilöt tai oikeudelliset järjestelyt, joita käytetään henkilökohtaisten varojen hallintaan;
 - d) yritykset, joissa on nimellisiä osakkeenomistajia tai joiden osakkeet on laskettu liikkeeseen haltijaosakkeina;
 - e) yritystoiminta, jossa käytetään paljon käteissuorituksia;
 - f) yrityksen omistussuhteet vaikuttavat epätavallisilta tai liian monimutkaisilta verrattuna yrityksen liiketoiminnan luonteeseen.
- 2) Tuotteeseen, palveluun, liiketoimeen tai jakelukanavaan kytkeytyvät riskitekijät:
 - a) yksityispankkipalvelu;
 - b) tuotteet ja liiketoimet, jotka saattavat edistää anonymiteettiä;
 - c) ilman henkilökohtaista läsnäoloa hoidetut liikesuhteet tai liiketoimet;
 - d) maksu saadaan kolmannelta osapuolelta, joka on tuntematon tai jolla ei ole yhteyttä kyseiseen tapaukseen;
 - e) uudet tuotteet ja uudet liiketoimintakäytännöt, uusi toimitusmekanismi mukaan luettuna, ja uusien tai kehittymässä olevien tekniikoiden käyttö sekä uusiin että aikaisempiin tuotteisiin.
- 3) Maantieteelliset riskitekijät:
 - a) maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan ei ole toimivia rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan tarkoitettuja järjestelmiä; tällaisia luotettavia lähteitä ovat muun muassa FATF:n julkiset lausumat, keskinäiset arviointikertomukset, yksityiskohtaiset arviointikertomukset ja julkaistut seurantakertomukset;
 - b) maat, joissa luotettavien lähteiden mukaan on huomattavasti lahjontaa tai muuta rikollista toimintaa;
 - c) maat, joihin kohdistuu esimerkiksi Yhdistyneiden kansakuntien määräämiä seuraamuksia, pakotteita tai vastaavia toimenpiteitä;
 - d) maat, jotka rahoittavat tai tukevat terroritoimintaa tai joissa toimii tunnettuja terroristijärjestöjä.

LIITE IV

Direktiivin 60 artiklassa tarkoitettu vastaavuustaulukko.

Direktiivi 2005/60/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
	6–8 artikla
6 artikla	9 artikla
7 artikla	10 artikla
8 artikla	11 artikla
9 artikla	12 artikla
10 artiklan 1 kohta	10 artiklan d alakohta
10 artiklan 2 kohta	-
11 artikla	13, 14 ja 15 artikla
12 artikla	-
13 artikla	16–23 artikla
14 artikla	24 artikla
15 artikla	-
16 artikla	25 artikla
17 artikla	-
18 artikla	26 artikla
	27 artikla
19 artikla	28 artikla
	29 artikla
	30 artikla

20 artikla	-
21 artikla	31 artikla
22 artikla	32 artikla
23 artikla	33 artikla
24 artikla	34 artikla
25 artikla	35 artikla
26 artikla	36 artikla
27 artikla	37 artikla
28 artikla	38 artikla
29 artikla	-
30 artikla	39 artikla
31 artikla	42 artikla
32 artikla	40 artikla
33 artikla	41 artikla
34 artikla	42 artikla
35 artikla	43 artikla
36 artikla	44 artikla
37 artikla	45 artikla
	46 artikla
37 a artikla	47 artikla
38 artikla	48 artikla
	49–54 artikla
39 artikla	55–58 artikla
40 artikla	-
41 artikla	-
41 a artikla	-
41 b artikla	-

42 artikla	59 artikla
43 artikla	-
44 artikla	60 artikla
45 artikla	61 artikla
46 artikla	62 artikla
47 artikla	63 artikla

Direktiivi 2006/70/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	-
2 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	3 artiklan 7 kohdan d, e ja f alakohta
2 artiklan 4 kohta	-
3 artikla	-
4 artikla	2 artiklan 2–8 kohta
5 artikla	-
6 artikla	-
7 artikla	-